

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Handwritten signature and date: 18/4/2012

تهیه و کنترل کیفی
محیط های کشت
میکروب شناسی

تهیه و تنظیم: شادی جوان

محیط های کشت، نقش اساسی در آزمایشگاه میکروشناسی ایفا میکنند. محیط های کشت به طور گسترده جهت جداسازی، تعیین هویت و آنتی بیوگرام مورد استفاده قرار میگیرد.

بسیاری از آزمایشگاهها به طور روتین محیط های کشت مورد نیاز مصارف تشخیصی و تحقیقاتی را خودشان تهیه میکنند. جهت اطمینان از اینکه محیطهای کشت کیفیت خوب و مطلوب داشته باشند. بایستی کنترل کیفی مناسبی به کار گرفته شود. برای رسیدن به این هدف بایستی در تهیه و مصرف محیطهای کشت معیارهای مختلفی را در نظر گرفت که مختصری به آن اشاره می شود.

محیط‌های کشت، دهیدراته به طور تجارتي با مارک‌های متنوع قابل دسترس می باشد. اینگونه محیط‌های کشت در برابر حرارت و نور و رطوبت حساس می باشند. بنابراین دقت در موارد زیر ضروري است:

۱- تاریخ ورود محیط کشت به آزمایشگاه را در روی برچسب آن در کنار تاریخ مصرف می نویسیم

۲- بر طبق دستورالعمل آن را نگهداری می کنیم اغلب محیط‌های کشت را در دمای کمتر از ۲۵ درجه و دور از تابش نور مخصوصا UV، اتوکلاو، فور و سایر منابع گرما و در محل خشك نگهداری میکنیم در صورت قید شدن بر روی برچسب آن را در دمای ۲-۸ درجه نگهداری می کنیم.

۳- تاریخ اولین باز کردن قوطیها را نیز بر آنها قید می نماییم و تا اتمام قوطی در حال مصرف از باز کردن قوطی دیگر خودداری میکنیم.

۴- پس از استفاده بلافاصله در قوطی را محکم ببندید و آن را در قفسه مربوطه قرار دهید.

۵- هرگز جهت نگهداري و يار سال پودر از قوطي هاي ديگر (Urine bottle) استفاده نكنيد.

۶- سفارش محيط كشت كه متناسب با ميزان مصرف باشد محيطهاي كشت موجود

در قوطيهاي بزرگ كه به دفعات متعدد در آنها باز ميشود زود خراب ميشوند (مثل MR)

۷- از مصرف محيطهاي كشتي كه رنگ آن تغيير كرده يا به صورت كلوخ درآمده و هيدراته

شده است اجتناب كرده و آنها را دور ميريزيم.

۸- آب مهمترين ماده اي است كه در تهيه محيطهاي كشت استفاده ميشود مي بايست از آب مقطر

يا ديونيزه تازه استفاده كرد همچنين ظروفي كه قرار است محيط كشت درون آنها درست شود

را ۲ بار با آب مقطر آب كشي كنيم تا كاملا تميز شود و از عدم وجود ناخالصي (مس، تلوريت، سلنيت

و املاح صفر اوي) و در جنتها مطمئن شويم.

۹-PH محیط را بعد از اتوکلاو با کاغذ PH متر هنگامی که محیط داغ نیست (۲۵ درجه) بایستی کنترل نمود.

۱۰- محیطها را ۱-۲ ساعت در انکوباتور می گذاریم تا رطوبت در پلیت از بین برود.

۱۱- ۵٪ پلیتهای تهیه شده را بهتر است ۱ روز در اتو ۳۷ درجه گذاشت تا از عدم آلودگی مطمئن شد. اگر بیش از ۱۰٪ پلیتهای آزمایش شده آلوده باشند کل محیط باید دور ریخته شود.

۱۲- محیط کشت از لحاظ فیزیکی بایستی در پلیتهای ترك نخورده و بدون آلودگی بصورت یکنواخت ریخته شود. ضخامت آگار ۲/۴-۳/۸ میلی متر، سطح و عمق بدون حباب، حفره، کریستال، صاف، ترك نخورده، یخ نزده، خشك نشده، فاقد قطرات آب و در بلاد آگار بدون همولیز باشد.

۱۳- محیط کشت را قبل از مصرف بایستی به دمای اتاق رساند.

برای کنترل کیفی محیط های کشت از سویه های خاص که کلیه خصوصیات آنها بدست آمده است استفاده می شود.

یکی از منابع ATCC (American Type Culture Collection) می باشد که براساس خصوصیات بیوشیمیایی، نتایج GC;HPLC و حساسیت به آنتی بیوتیکها و.... طبقه بندی و کدگذاری شده اند و به شکل لیوفیلیزه در آمپولهایی قابل تهیه اند. (از آزمایشگاه رفرانس) يك منبع دیگر PTCC(Persian Type Culture Collection) که همان بالایی ها هستند که کدگذاری دیگر شده اند (قابل تهیه از بخش کلکسیون سازمان پژوهشهای علمی صنعتی کشور)

منبع دیگر RTCC(Razes Type Culture Collection) کلکسیون متعلق به انستیتو رازی است.

مجموعه سویه های وحشی که مختص هر آزمایشگاه می باشد جهت تستهای بیشتر به کار برده میشوند.

اصولا باید هر آزمایشگاه تشخیص طبی سویه های کنترلی جهت بخش میکروشناسی خود تهیه و نگهداری بنماید (جهت تست کمپ، کنترل کیفی آنتی بیوگرام، محیط ها، رنگها و...)

محیط های کشت

برای بررسی و تعیین هویت میکروارگانیسم ها در نمونه ارسالی به آزمایشگاه

انتخاب و تولید انواع محیط کشت بر اساس نیازهای بیولوژیکی خاص باکتریها می باشد

تکثیر باکتریها در محیط و شرایط مناسب جهت رشد عمدتاً در موارد زیر انجام می شود:

۱. بدست آوردن کشت خالص از باکتری در مواقعی که بیش از یک نوع باکتری در بدن بیمار وجود داشته باشد
۲. تعیین حساسیت و مقاومت باکتری در برابر مواد ضد میکروبی

تقسیم بندی انواع محیط کشت

۱. براساس فرم و حالت فیزیکی محیط
۲. براساس ترکیب موادمحیط
۳. براساس منظور و خواسته استفاده (چگونگی رشدباکتریها)
۴. براساس فرم تولید

انواع محیط کشت از نظر حالت فیزیکی:

۱. محیط کشت نیمه جامد: درصد آگار ۲-۵/۰ درصد مثل ترانسپورت و SIM
۲. محیط کشت مایع: جهت بدست آوردن رشد زیاد از یک باکتری خاص, فاقد آگار, مثل VP-MR, SF, TSB
۳. محیط کشت جامد: برای بدست آوردن کلنی تک, وجود آگار ۲%

انواع محیط کشت از نظر ترکیبات:

۱. محیط با ترکیب شیمیایی معین
 - دارای ترکیبات شیمیایی با وزن مولکولی معین و درجه خلوص مشخص میباشند
۲. محیط با ترکیب شیمیایی نامعین
 - شامل مخلوطی از مواد طبیعی به همراه ترکیبات شیمیایی می باشند

محیط کشت بر اساس چگونگی رشد باکتریها

۱. **محیط پایه:** اجازه رشد به بسیاری از میکروبها. اما نیاز غذایی اختصاصی میکروبهای پر توقع را فراهم نمی کند
۲. **محیط غنی شده:** اضافه کردن موادی چون خون و سرم و آسیت و پیتون به محیط پایه جهت رشد باکتریهای مشکل پسند مثل BA
۳. **محیط غنی کننده:** این محیط دارای مواد مغذی جهت افزایش پاتوژنها و ممانعت کننده از رشد میکروبهای ناخواسته مثل SF
۴. **محیط های انتخابی:** افزودن ترکیبات شیمیایی مانند آنتی بیوتیکها و رنگهابه محیط پایه یا ایجاد تغییراتی در فشار اسمزی و میزان اکسیژن و PH. جهت جدا کردن یک نوع باکتری خاص مثل SSA و XLD

۵. محیط افتراقی: این محیط ها حاوی معرفهای مختلفی هستند که باتغییر رنگ آنها میکروارگانیزمهای مختلف رامیتوان از هم افتراق داد مثل: BA,EMB,MC,XLD,TCBS

۶. محیط انتقالی: محیط مناسب جهت نمونه هایی که سریعا کشت نمی شوند. ممانعت از رشد باکتریهای کمونسال و حفظ شرایط بقا میکروبها از نظر هوازی و بی هوازی مثل Amis,Stuart,Carry Blair

۷. محیط بیوشیمیایی: برای نشان دادن فعالیت آنزیمی کشتهای خالص بکار میروند مثل TSI,SIM,SC,MR-VP

انواع محیط کشت بر اساس چگونگی رشد

۱. محیطهای نگاهدارنده:
جهت نگهداری سویه های میکروبی, Skimmed milk, Dorset egg medium
۲. محیطهای غنی شده
رشد میکروبها را تقویت میکند مثل N.B نوع سلکتیو آن رشد انواعی را تقویت و مانع رشد بعضی دیگر می شود مثل Sf
۳. محیطهای جداکننده
اکثرا جامد هستند و برای دیدن تک کلنی بکار میروند مثل NA فرم سلکتیو آن مثل MC
۴. خواص فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی میکروبها در آن بررسی میشود مثل محیط اوره
- بعض از محیطها هم جداکننده هستند و هم افتراقی مثل XLD
۵. محیطهای چندمنظوره
هم غنی کننده ، هم جداکننده و هم افتراقی مثل BA

انواع محیط کشت بر اساس فرم تولید

۱. محیط‌های کشت آماده جهت استفاده

- آندسته راشامل میشودکه به صورت پلیت یا لوله های حاوی محیط کشت آماده میباشد

۱. محیط‌های کشت دهیدراته

- شامل موادبه صورت خشک وبه فرم پودری یا گرانوله میباشد

محیط های کشت دهیدراته

- تولید محیط های کشت دهیدراته مرک (MERCK) باستثنای چند مورد به شکل گرانوله می باشد
- مزیت محیط کشت گرانوله به محیط پودری :
 ۱. عدم تولید گرد و غبار در موقع استفاده از محیط
 ۲. آسان تر وزن کردن آن
 ۳. کاهش زمان حل شدن بدلیل بهتر در بر گرفته شدن گرانوله توسط آب
 ۴. پخش یکنواخت محتویات حتی پس از نگهداری طولانی
 ۵. طول عمر نگهداری بالابعلت محتوای کم آب و پخش یکنواخت محتویات و استفاده از ظروف شیشه ای

کنترل کیفی محیط کشت

۱. محیط کشت آماده مصرف توسط شرکت تولید کننده باید کنترل کیفی گردد

۲. محیط کشت دهیدراته

• شرکت سازنده باید کنترل خود را به صورت مستند از نام و کد محیط، PH، تاریخ انقضا، شرایط نگهداری و اطلاعات از سوشهای استفاده شده برای کنترل سایر اطلاعات تکنیکی، سمی و خطرناک بودن و یا بی خطر بودن آن را گزارش کند

چک کردن لیست بوسیله آزمایشگاه

- آزمایشگاه موظف است موارد زیر را در رابطه با محیط تحویل گرفته شده کنترل نماید
 ۱. نام محیط و کد آن را (batch code)
 ۲. تاریخ انقضا
 ۳. شرایط و سلامت بسته بندی
 ۴. خرابی ویاسالم بودن ظرف حاوی محیط
- محیطها به هنگام استفاده باید مجددا کنترل شوند
 ۱. تاریخ اولین بازکردن محیط
 ۲. ارزیابی ظاهری از محتویات داخل ظرف
 ۳. خصوصا بعد از بازکردن ظرف جدید سلامت محیط به شرایط نگهداری مرتبط است که در صورت تغییر رنگ، عدم یکنواختی در اثر طوبت محیط غیر قابل استفاده میگردد

نگهداری

۱. نگهداری در جای خشک و تاریک و در دمای بین ۱۵ تا ۲۵ درجه

۲. نگهداری در ظروف دربسته و کاملاً مسدود برای جلوگیری از نفوذ رطوبت (جذب آب باعث تغییر PH و چسبندگی محیط می شود)

■ تغییرات شیمیایی سبب تشکیل توده در محیط کشت میشود

■ عموماً تحت شرایط مطلوب این محیط ها به مدت پنج سال بعد از ساخت قابل نگهداری هستند.

روش تهیه محیط های کشت دهیدراته و استریلیزاسیون آنها

- روش کار بر اساس دستورالعمل موجود بر روی قوطیهای حاوی انواع محیط های کشت می باشد.
- روش استریلیزاسیون نیز بر روی برچسب دستورالعمل تهیه محیط کشت درج گردیده است.
- این دستورالعمل ها بر حسب نوع محیط کشت و شرکت تولید کننده، متفاوت است.

رعایت نکات مهم در تهیه
محیط های کشت

آب

- آب مورد استفاده در محیط سازی باید دارای کیفیت مناسب باشد یعنی فاقد مواد مہار کننده رشد میکروبی (یونہای سمی مثل مس) یا تأثیرگذار در رشد میکروبی باشد. آب شیر نامناسب است چون دارای ناخالصی های ذاتی (منیزیم، کلسیم، کلر، فلور) است.
- آب خوب و تازه را با تقطیر یا دیونیزاسیون تهیه کنید. برای نگهداری آبمقطر از ظرفی استفاده کنید که از مواد خنثی (شیشه خنثی، پلی اتیلن) تهیه شده باشد. ضریب هدایت آب باید کمتر از $15\ \mu\text{S}$ باشد. PH آب معمولاً کنترل نمی شود مگر آنکه در PH محیط های کشت تهیه شده، مشکلی بوجود آید.

توزین پودر محیط کشت

- در تهیه محیط کشت طبق دستورالعمل شرکت سازنده که بر روی قوطی نصب شده، مقدار مناسبی از پودر را با دقت وزن کنید.
- ظرف محیط کشت را دور از کوران هوا و رطوبت باز کنید.
- از استنشاق پودرها بخصوص آنهایی که دارای مواد سمی هستند و تماس طولانی مدت آنها با پوست اجتناب کنید.
- پودر را به سرعت، به دقت و بدون ایجاد توده ای از غبار وزن کنید. هنگام کار از ماسک مناسب استفاده کنید.
- درب قوطی محیط کشت را هر چه سریعتر ببندید.

افزودن آب

- نصف حجم آب مورد نیاز را داخل ظرف بریزید، سپس مقدار توزین شده محیط کشت را به آن اضافه نمایید و برای چند دقیقه به تکان دهید.
- باقیمانده آب را به دیواره های ظرف بریزید تا ذرات محیط کشت چسبیده به دیوار، وارد محلول شوند. این مرحله بسیار مهم است چون ممکن است پودر خشک محیط کشت در بالای سطح آب در اتوکلاو استریل نشود و منبع آلودگی بعدی گردد.
- آب را در ظرف مناسب، با حجم ۲ تا ۳ برابر حجم نهایی محیط کشت بریزید تا بتوان آنرا بخوبی تکان داد و مخلوط نمود.

حل کردن پودر محیط کشت

- محیط های کشت فاقد آگار معمولاً به راحتی در آب حل میشوند.
- محیط های کشت حاوی آگار را باید قبل از حرارت دادن، چند دقیقه با آب مخلوط نمود، سپس حرارت داد تا آگار قبل از اتوکلاو کردن کاملاً حل شود. محیط های کشت را بجوشانید بدون آنکه بسوزند.
- محیط های کشتی که نباید اتوکلاو شوند بعد از حل شدن آگار، برای توزیع در ظروف نهایی آماده خواهند بود اما اکثر محیطهای کشت به استریلیزاسیون نهایی دارند.

استریلیزاسیون

□ استریلیزاسیون با حرارت مرطوب:

در اتوکلاو به مدت ۱۵ دقیقه و در دمای 121°C انجام می گیرد.

توصیه می شود مقادیر زیاد محیط کشت را در حجم های کوچکتر تقسیم نمایید.

- خروج سریع محیط کشت از اتوکلاو بعد از پایین آمدن فشار و قرار دادن آن در زیر آب خنک و جاری

- در صورت در دسترس نبودن اتوکلاو محیطها بایستی در دوتاسه روز متوالی به مدت ۳۰ دقیقه در دمای 100°C در حمام جوش یا دیگ بخار حرارت داده شود

□ استریلیزاسیون با صافی غشایی:

استریلیزاسیون تحت شرایط خلأ یا افزایش فشار انجام می گیرد.

برای استریلیزاسیون مواد و ترکیبات حساس به حرارت بکار میرود.

از غشاءها و صافی های با قطر منفذ $0.22\text{ }\mu\text{m}$ یا $0.45\text{ }\mu\text{m}$ استفاده کنید.

این فیلترها قبل از استفاده باید در اتوکلاو استریل شوند.

تنظیم PH

- میزان PH محیط به ترکیبات آن و درجه حرارتی که در آن PH اندازه گیری میشود بستگی دارد لذا باید بعد از استریلیزاسیون PH اندازه گیری شود
- استفاده از PH متریوای نوارهای معرف مخصوص PH ۰/۴ تا ۰/۷ (مرک) و ۶/۵ تا ۱۰ (مرک)
- تعیین PH در محیطهای جامد در دمای ۴۵ درجه و در محیطهای مایع در دمای اتاق صورت بگیرد.
- تنظیم PH با استفاده از HCL و NaOH نرمال یا ۰/۱ نرمال

آماده سازی جهت مصرف

- بعد از استریلیزاسیون و پس از آنکه دمای محیط کشت به حدود 50°C رسید، با رعایت شرایط آسپتیک آنرا در ظروف نهایی استریل توزیع کنید.
- باید مکمل های حساس به حرارت را بعد از آنکه دمای محیط کشت به حدود 50°C رسید، در شرایط استریل به آن اضافه نمود.
- دمای مکمل (ساپلمنت) استریل نیز باید قبل از افزودن به محیط کشت به دمای اتاق برسد.
- جهت کنترل استریل بودن پلیتها، ۳-۵٪ آنها را برای ۲۴ ساعت انکوبه کنید. در طول انکوباسیون ممکن است رطوبت محیط آگار از بین برود. از دست دادن بیش از ۱۵٪ محتویات آب، ممکن است روی رشد میکروارگانیسم اثر نامطلوب بگذارد.

پخش محیط در پلیت

- به منظور ممانعت از تشکیل ذرات متراکم آب در سطح داخلی پلیت پخش آن در دمای ۴۵ تا ۵۵ درجه صورت گیرد
- گرفتن مختصر شعله گاز روی محیط برای از بین بردن حبابهای هوای موجود روی پلیتها
- از بین بردن رطوبت سطح آگار با انکوباسیون پلیتها در ۳۰ تا ۴۰ درجه به مدت ۲۰ تا ۳۰ دقیقه به منظور جلوگیری از سوارمینگ باکتریایی وسیال شدن کلنی ها

محیط کشت‌های اسیدی

محیط کشت‌های آگار که PH آنها زیر ۰/۶ می باشد باید تحت شرایط معتدلی تهیه شوند چون آگار اگر در یک محیط اسیدی حرارت داده شوند هیدرولیز شده و مقاوت ژل محیط کاهش می یابد بنابراین از آب کردن مجدد باید خودداری کرد

منابع احتمالی خطا در طول تهیه و استفاده از محیط کشت

۱. گلوله شدن محیط کشت دهیدراته

- رطوبت بالا در طول نگهداری
- باز بودن طولانی ظرف محیط کشت
- خیلی کهنه بودن محیط کشت

۲. تغییر PH

- خنثی نبودن آب مقطر
- بیش از حد حرارت دیدن محیط در طول حل کردن
- خیلی کهنه بودن محیط و محکم نبودن درب ظرف محیط

ادامه

- ۳. کدورت و رسوب

کدورت در پلیت ولوله آزمایش خطا تلقی می شود

- عاری نبودن آب از املاح و صحیح نبودن PH

- تمیز نبودن ظروف مورد استفاده حل کردن

- بیش از حد حرارت دیدن محیط در طول حل کردن

- در مورد محیط های از پیش مخلوط شده ترکیبات اصلی ناخالصی های رسوب کننده داشته اند.

ادامه

۴. پایین بودن بیش از حد مقاومت ژل

- محیط کشت دهیدراته به مقدار ناکافی وزن شده
- محیط کشت دهیدراته کاملاً حل نشده است
- محیط کشت در طول حل شدن احتمالاً در PH پایین بیش از حد حرارت دیده است.
- قبل از ریختن محیط در پلیت تکان داده نشده است
- در مورد محیط های از پیش مخلوط شده آگار نا مناسب بوده
- محیط کشت اسیدی در شرایط معتدل تهیه نشده

ادامه

۵. تغییر رنگ

- صحیح نبودن PH در مورد محیطهای حاوی اندیکاتور
- بیش از حد حرارت دیدن محیط در طول حل کردن :
- الف) محیط کشت تیره شده
- ب) قند سوخته است
- ج) پیگمانهای رنگی از بین رفته
- تمیز نبودن ظرف مورد استفاده برای حل کردن

ادامه

۶. رشد خیلی ضعیف

- وجود موادمهار کننده رشد در ظرف و یا آب مورد استفاده برای حل کردن و یا در مواد نمونه کشت داده شده
- آسیب دیدن قبلی میکروبهای موجود در نمونه
- تغییر PH
- در محیط کشت پایه مقادیر اضافه شونده درست نبوده
- محیط در طول حل کردن بیش از حد حرارت دیده
- در مرحله پخش در پلیت درجه حرارت بالا بوده است

ادامه

۷. رشد خیلی قوی

- محیط کشت در طول حل کردن بیش از حد حرارت دیده و موجب از بین رفتن مهار کننده های انتخابی شده است
- در مورد محیط های کشت پایه مقادیر اضافه شونده نادرست بوده است
- محیط کشت به مقدار زیادی از ماده مورد آزمایش تلقیح شده است

۸. رشد آتیپیک

- محیط کشت بطور نادرست حل شده است.
- محیط کشت دهیدراته خیلی کهنه بوده .
- جهت کشت شرایط غلطی مورد استفاده قرار گرفته.
- باقیمانده مواد خارجی در ظرف مورد استفاده برای حل کردن یا در آب ویا در مواد نمونه وجود دارد.

نگهداری محیط کشت آماده شده

- محیط تهیه شده در یخچال ۸-۲ درجه نگهداری شوند به جز محیط تیوگلیکولات برات که در دمای اتاق بدون تماس با نور نگهداری میشود بعلت وجود گازهای موجود در اتمسفر در مایع و در دمای یخچال در صورت حل شدن اکسیژن در محیط تایو باعث سمیت آن می شود
- نباید در زیر صفر درجه نگهداری شوند چون ساختمان ژلی آنها خراب میشود.
- برای جلوگیری از خشک شدن پلیتها استفاده از نوار چسب به دور محل اتصال در پوش و بسته بندی کردن در کیسه های پلاستیکی غیر قابل نفوذ هوا تا ۴ هفته قابل مصرف میباشد
- لوله های در پنبه ای تا ۳ هفته و لوله های بادرشل تا ۳ ماه و لوله های دریچ دار به مدت ۳ تا ۶ ماه قابل مصرف هستند.

کنترل کیفی محیط‌های کشت تهیه شده

- استفاده از سوش‌های کنترل و شرایط انکوباسیون فاکتورهای مهم تضمین کیفیت بشمار می‌روند.
- منبع سوش‌های کنترل شامل :
 ۱. (ATCC)
 ۲. منبع تجاری
 ۳. آزمایشگاه‌های مرجع
 ۴. ایزوله‌های بیماران

نگهداری سوشهای کنترل

۱. محیط Trypticase Soy agar اغلب میکروبها در این محیط با گلیسرول ۱۵% و قرار گرفتن در فریزر تا مدت ۵ سال نگهداری میشوند.
- کشت عمقی انتروباکتریاسه ها در این محیط ورشد در ۳۷ درجه و سپس قرار گرفتن در یخچال حداقل ۶ ماه قابل نگهداری میشود
۲. Deep freeze نگهداری در دمای زیر ۷۰ درجه
۳. Lyophilization

مراحل انجام تست

- تهیه نیم مک فارلند از سوش استاندارد

- تهیه سوسپانسیون 10^{-1} از نیم مک فارلند برای محیط کشت غنی مثل NA و BA و تلقیح ۱۰ میکرولیتر از آن به محیط که باید 2×10^5 CFU کلنی بدهد

- برای آزمایش ظرفیت بازدارندگی مثل محیط EMB سوسپانسیون 10^{-1} از نیم مک فارلند و تلقیح ۱۰ میکرولیتر از آن به محیط که باید 2×10^5 CFU کلنی بدهد

کنترل کیفی محیط‌های آماده تجارتي

- بايد از جهات زير مورد بررسي قرار گيرند:
 ۱. پليت هاي ترك خورده
 ۲. پخش شدن نامساوي محيط در پليتها
 ۳. ترك خوردن محيط در پليتها
 ۴. هموليز (آگار خوني)
 ۵. انجماد
 ۶. وجود تعداد زياد حفرات يا حباب هاي هوا
 ۷. آلودگي

محیط های رایج
میکرب شناسی

Chocolate Agar

کشت در Chocolate Agar

هدف : جداسازی باکتری های سخت رشد

اساس آزمایش : محیط شکلات آگار یک محیط غنی شده میباشد . در هنگام ساخت محیط بعلت لیز شدن گلبول های قرمز فاکتورهای X (هماتین) و V (نیکوتین آمید آدنین دی نوکلئوتید) آزاد می شوند و بدین ترتیب باکتریهای سخت رشدی مثل هموفیلوس و نایسریای پاتوژن قادر به رشد در آن می شوند . بعلت سالم نبودن سلول RBC بررسی همولیز در این محیط امکان پذیر نمی باشد .

◀ نحوه ی ساخت محیط کشت Cho.A :

α طبق دستور شرکت سازنده ی پودر محیط کشت که بر روی ظرف مربوطه درج شده است و با توجه به میزان مورد نیاز آزمایشگاه ، بیس بلاد آگار را بسازید .
β بعد از پایان اتوکلاو و پائین آمدن دمای محیط پایه تا حد $70-80^{\circ}\text{C}$ ، به نسبت 5 درصد از خون دفیبرینه ی گوسفند را در شرایط استریل به آن افزوده و در پلیت استریل تقسیم کنید .

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار:

بعد از ساخت محیط کشت از باکتری های زیر جهت کنترل کیفی استفاده کنید :

مشاهده ی رشد *Neisseria gonorrhoeae* ATCC®43069

مشاهده ی رشد و همولیز آلفا *Streptococcus pneumoniae* ATCC®6305

Blood Agar

کشت در Blood Agar

هدف : تشخیص و جداسازی باکتری ها از روی فعالیت همولیتیک آنها
اساس آزمایش : محیط بلاد آگار یک محیط افتراقی است بدین معنی که باکتریها از روی فعالیت همولیتیک در محیط به دو دسته ی همولیتیک و غیر همولیتیک تقسیم میشوند ولی از آنجائیکه محیط با وجود خون گوسفند غنی شده است اغلب باکتریها روی آن رشد میکنند لذا محیط غیر انتخابی است . میتوان با افزودن مواد دیگری به محیط بلاد آگار آنرا انتخابی کرد موارد کاربرد : جداسازی اولیه ی نمونه های محتوی فلور مخلوط از روی فعالیت همولیتیک آنها و جداسازی باکتری های سخت رشد ، انجام تست کمپ ، انجام آنتی بیوگرام با دیسک های تشخیصی

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار :

محیط کشت را بعد از ساخت از نظر فعالیت همولیتیک با باکتری های زیر کنترل کنید :

رشد به همراه همولیز بتا Streptococcus pyogenes ATCC® 19615

رشد به همراه همولیز آلفا Streptococcus pneumoniae ATCC® 6305

تفسیر (علل تکرار، چگونگی ونحوه ی گزارش) مشخصات عملکردی آزمایش، محدودیت ها
و عوامل مداخله گر در آزمایش :

♠ محیط پایه ی مورد استفاده برای ساخت محیط بلاد آگار باید عاری از قند باشد . وجود قند در محیط و مصرف آن توسط باکتری باعث ایجاد PH اسیدی در محیط می شود . از آنجائیکه استرپتولایزین S به شرایط اسیدی حساس میباشد در چنین محیطی غیر فعال شده و بصورت نان همولیتیک ظاهر میشود .

♠ استفاده از خون انسان در تهیه ی محیط بلاد آگار جایز نمی باشد . وجود مواد ی مثل آنتی بیوتیک در خون انسان ، رشد کیسه های حاوی خون باعث ایجاد شرایط اسیدی در محیط باکتری ها را تحت تأثیر قرار میدهد . همچنین قند موجود درمیشود . همچنین با استفاده از خون انسان برخی از باکتری ها از نظر همولیز الگوهای متفاوتی را نشان میدهند انتروککها روی این محیط بتاهمولیتیک خواهند بود .

Peptone Water

عنوان : Peptone Water media Alkaline

هدف : غنی سازی ویبریو کلرا موجود در نمونه ی بالینی

اساس آزمایش : آزمایش بر اساس توانائی رشد ویبریو کلرا در PH قلیائی استوار است . در این PH از رشد سایر باکتری های کومنسال روده بطور موقت جلوگیری میشود . در واقع محیط کشت پپتون واتر به نوعی غنی کننده ی گونه های ویبریو و آئروموناس می باشد . بدیهی است رعایت زمان توصیه شده برای کشت مجدد از محیط مذکور در گرفتن نتیجه ی مطلوب کمک کننده میباشد .

نوع نمونه : رکتال سوآب و نمونه ی مدفوع اسهالی

موارد کاربرد : جداسازی ویبریو کلرا از نمونه ی بالینی

◀ نحوه ی ساخت محیط کشت APW :

■ طبق دستور شرکت سازنده ی پودر محیط کشت که بر روی ظرف مربوطه درج شده است و با توجه به میزان مورد نیاز آزمایشگاه محیط کشت را بسازید .

■ محیط کشت را قبل از اتوکلاو کردن به میزان 2cc درون هرلوله آزمایش تقسیم کنید.

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار :

بعد از ساخت محیط کشت با سویه های زیر آنرا کنترل کنید :

کنترل مثبت *Vibrio cholerae* ATCC 9459[®]

کنترل منفی *Escherichia coli* ATCC 25922[®]

مراحل اجرایی کار : نمونه ی رکتال سوآب را بعد از کشت در محیط TCBS بدرون لوله ی محیط کشت APW منتقل کنید .

لوله را بمدت 6-8 ساعت در 35-37°C انکوبه نمائید . بعد از گذشت زمان مذکور از سطح لوله نمونه برداری کرده و روی پلیت دوم TCBS کشت استریک انجام دهید .

مشخصات عملکردی آزمایش ، محدودیت ها و عوامل مداخله گر در آزمایش :

- ♣ نسبت مقدار نمونه ی تلقیحی به محیط با حجم محیط کشت درون هر لوله باید متناسب باشد . (10%) یا یک سواب در یک لوله ی حاوی 2cc محیط کشت پیتون و اتر قلیائی
- ♣ در صورتیکه امکان انجام کشت مجدد از APW را بعد 6-8 ساعت ندارید ، لوله را به مدت 18 ساعت انکوبه نموده و سپس در لوله ی APW دیگری کشت مجدد را انجام دهید .
- حال میتوانید بعد از رعایت زمان توصیه شده، کشت مجدد روی TCBS را انجام دهید .

TCBS Media

عنوان : کشت در محیط TCBS

هدف : بررسی نمونه ی مدفوع ورکتال سوآپ از نظر وجود ویبریو کلرا اساس آزمایش: محیط کشت شامل نمک صفرای، تیوسولفات سدیم، سیتрат فریک و قند سوکروز است . وجود نمک صفرای محیط را انتخابی می کند به این ترتیب رشد باکتریهای گرم مثبت مهار میشود . وجود منبع سولفور (تیوسولفات سدیم) و اندیکاتور سیترات فریک تولید سولفید هیدروژن توسط باکتری را مشخص میکند و قند سوکروز بعنوان منبع کربوهیدرات برای باکتری هائی که قدرت تخمیر آنرا داشته باشند موجود است . معرف PH برم تیمول بلو است .

با توجه به اینکه ویبریو کلرا لاکتوز منفی و سوکروز مثبت است با تخمیر قند سوکروز در پلیت TCBS، کلنی های زرد رنگ ، کدر و نسبتاً بزرگ بوجود می آورد . انجام صحیح کشت با تکنیک Streaking، ایجاد کلنی های ایزوله را امکان پذیر میکند . تست های افتراقی بعدی مثل KIA روی کلنی های ایزوله انجام میشود .

موارد کاربرد: جدا سازی ویبریو کلرا از کشت مدفوع و رکتال سوآپ

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار:

بعد از ساخت محیط کشت جهت کنترل کیفی از سویه های زیر استفاده کنید :
رشد متوسط تا زیاد، کلنی زرد

Vibrio cholerae ATCC 9459[®]

Vibrio parahaemolyticus ATCC 17802 رشد متوسط تا زیاد، کلنی زرد
مهار رشد یا رشد جزئی با کلنی های زرد کوچک و شفاف

Escherichia coli ATCC 25922[®]

مهار رشد یا رشد جزئی با کلنی های آبی

Pseudomonas aeruginosa ATCC 10145

مهار رشد یا رشد جزئی با کلنی های کوچک وزرد

Streptococcus faecalis ATCC 29212[®]

مراحل اجرایی کار:

به کمک یک سوآپ مقدار زیادی از نمونه (مدفوع یا نمونه غنی شده در محیط پیتون و اتر) را به محیط کشت انتقال دهید .

رکتال سوآپ را مستقیماً به محیط کشت انتقال دهید . به کمک لوپ استریل وبا تکنیک Streaking نمونه را در تمام سطح پلیت پخش کنید . پلیت را در دمای $35 \pm 2^{\circ}\text{C}$ به مدت 24 ساعت انکوبه کنید . در صورت منفی بودن رشد، انکوباسیون را یک روز دیگر ادامه دهید . مشاهده ی کلنی های زرد رنگ در پلیت تنها به معنی سوکروز مثبت بودن باکتری بوده و جهت شناسائی دقیقتر از تست هائی مثل کشت در KIA و SIM و تست اکسیداز استفاده کنید .

مشخصات عملکردی آزمایش، محدودیت ها و عوامل مداخله گر در آزمایش :

♠ بدلیل اینکه محیط کشت به شدت انتخابی می باشد لذا حجم نمونه ای که به محیط کشت منتقل میشود باید زیاد باشد .

♠ جهت انجام تست اکسیداز از کلنی های موجود در پلیت TCBS استفاده نکنید . بعلت وجود مهار کننده ی قوی در محیط احتمال منفی کاذب وجود دارد.

♠ بتدریج که از تاریخ ساخت محیط کشت میگذرد به علت کم شدن رطوبت محیط ، غلظت مهار کننده در آن افزایش می یابد . به همین دلیل استفاده از محیط کهنه در جداسازی ویبریو کلرا کمک کننده نخواهد بود . بنابراین از زمان تهیه ی محیط کشت نباید بیشتر از یک هفته گذشته باشد .

♠ حتی الامکان به محض دریافت نمونه ، آنرا کشت دهید . نمونه هائی مثل سوآب مقعد ، مدفوع ، ماده استفراغ شده، ماهی یا غذاهای دیگر را میتوان با سوآب بطور مستقیم روی پلیت کشت داد .

♠ تلقیح زیاد مخصوصا اگر نمونه ها تازه نیستند، توصیه می شود .

♠ اگر تاخیری در رسیدن نمونه به آزمایشگاه پیش بینی می شود ، سوآبهای محتوی نمونه را باید در محیط انتقالی کری-بلر به آزمایشگاه ارسال کرد .

Carry Blair

عنوان : کشت در Carry Blair

هدف : انتقال نمونه ی سوآب مدفوع و یا رکتال

اساس آزمایش : این محیط کشت جزء محیط های کشت ترانسپورت می باشد و با دارا بودن حداقل مواد مغذی بقای ارگانیزم را بدون پاسخ و دفاع افزایش می دهد . تایوگلیکولات سدیم در محیط کشت پتانسیل اکسید و احیاء را فراهم می کند . بالا بودن PH محیط از نابودی باکتری ها بعلت تشکیل اسید جلوگیری می کند .

موارد کاربرد : انتقال نمونه مدفوع جهت کشت از نظر ویبریو ، سالمونلا، شیگلا و

◀ نحوه ی ساخت محیط کشت کری بلر :

α طبق دستور شرکت سازنده ی پودر محیط کشت که بر روی ظرف مربوطه درج شده است و با توجه به میزان مورد نیاز آزمایشگاه محیط کشت را بسازید .

α محیط کشت را قبل از اتوکلاو کردن درون لوله های آزمایش تقسیم کنید .

در صورتی که درب لوله ها را محکم بسته باشید ، می توانید محیط های آماده را تا یک سال در دمای اتاق نگهداری کنید .

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار:

برای کنترل کیفی محیط از باکتری های زیر استفاده کنید :

ساب کالچر روی محیط مغذی و مشاهده ی رشد بعد از 18 ساعت

Shigella flexneri ATCC 9199

ساب کالچر روی محیط مغذی و مشاهده ی رشد بعد از 18 ساعت

Neisseria gonorrhoeae ATCC 19424

مراحل اجرایی کار :

سواب رکتال یا سواب های فرورفته در مدفوع را، داخل لوله های محتوی محیط کشت

ترانسپورت قرار دهید بطوریکه کاملاً درون محیط قرار گیرد . قسمت انتهایی سواب را

بشکنید تا درب لوله کاملاً بسته شود . لوله را در طی حمل به آزمایشگاه مقصد در دمای اتاق

نگهدارید . به محض دریافت لوله ی کری بلر حاوی سواب ، نمونه را با همان سواب روی

پلیت های مربوطه انتقال دهید . برای ادامه ی کار به دستورالعمل مربوط به کشت مدفوع و

ویبریو کلرا مراجعه کنید .

KIA

عنوان : تست تخمیر قند در محیط KIA

هدف : بررسی توانایی باکتری در تخمیر قند لاکتوز

اساس آزمایش : واکنش تخمیر قند با تولید اسید و تغییر رنگ معرف PH محیط (فنل رد) از قرمز به زرد مشخص میشود .

محیط KIA دارای دو قند گلوکز و لاکتوز می باشد . از اینرو جهت شناسایی باکتری های لاکتوز منفی مورد استفاده قرار می گیرد .

لازم به ذکر است میزان قند گلوکز در محیط یک دهم قند لاکتوز میباشد .

از آنجائیکه خانواده ی انتروباکتریاسه همگی قدرت تخمیر قند گلوکز را دارند و واکنش تخمیر در غیاب اکسیژن صورت میگیرد، بنابراین عمق محیط همیشه زرد رنگ دیده میشود . با مشاهده ی عمق قرمز رنگ در محیط ، مشخص می شود باکتری مورد بررسی غیر تخمیری است . اگر باکتری قادر به استفاده از قند لاکتوز باشد تولید اسید در محیط ادامه می یابد و سطح و عمق لوله به رنگ زرد دیده میشود .

ولی اگر باکتری به اصطلاح لاکتوز منفی باشد، شروع به استفاده از پپتون محیط می کند .

مصرف پپتون نیاز به اکسیژن داشته پس فقط در سطح محیط انجام میشود . محصول واکنش قلیائی بوده و ایجاد PH قلیائی با تغییر رنگ سطح محیط از زرد به قرمز مشخص می شود .

در حالیکه عمق لوله همچنان بدلیل فقدان اکسیژن ، شرایط اسیدی (رنگ زرد) خود را حفظ کرده است .

موارد کاربرد : تشخیص پاتوژن های لاکتوز منفی روده ای .

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار :

هر بار بعد از ساختن محیط کشت آنرا با کنترل مثبت و منفی چک کنید .

Escherichia coli ATCC® 25922 (عمق زرد / سطح زرد) کنترل لاکتوز مثبت

Shigella flexneri ATCC® 12022 (عمق زرد / سطح قرمز) کنترل لاکتوز منفی

کنترل غیر تخمیری (عمق قرمز / سطح قرمز)

Pseudomonas aeruginosa ATCC® 27853

کنترل لاکتوز منفی SH2 مثبت (عمق سیاه / سطح قرمز)

Proteus vulgaris ATCC® 8427

مراحل اجرایی کار :

با استفاده از یک آنس استریل از کلنی خالص باکتری در عمق و سطح محیط KIA کشت دهید. سپس لوله را به مدت 18-24 ساعت در دمای $35 \pm 2^\circ\text{C}$ انکوبه کنید. اگر باکتری قادر به مصرف لاکتوز باشد واکنش بصورت عمق و سطح اسیدی (A / A) مشاهده میشود و در صورتی که باکتری لاکتوز منفی باشد واکنش بصورت عمق اسیدی و سطح قلیائی (K / A) مشاهده می شود و اگر باکتری نان فرمنتز باشد فقط رشد در سطح لوله مشاهده میشود و رنگ لوله در عمق و سطح قرمز (K / K) خواهد بود.

مشخصات عملکردی آزمایش، محدودیت ها و عوامل مداخله گر در آزمایش :

- درب لوله باید شل بسته شود تا برای استفاده از پیتون، اکسیژن در اختیار باکتری قرار گیرد و شرایط قلیائی ظاهر شود. در صورت محکم بسته شدن درب لوله ، یک واکنش اسیدی که فقط با تخمیر گلوکز ایجاد شده است ، سطح شیبدار را نیز در بر خواهد گرفت .
- محیط عمق مناسبی برای ایجاد شرایط بیهوازی جهت تخمیر قند ها داشته باشد . در عمق کم یا نامناسب تخمیر انجام نمی گیرد . (نان فرمنتز کاذب)
- جهت حفظ شرایط بی هوازی در هنگام کشت ، آنس را کاملاً از وسط محیط وارد کنید و تلقیح را حتماً تا انتهای لوله ادامه دهید .
- تفسیر تست حداکثر در مدت 24 ساعت انجام شود . در غیر اینصورت احتمال تغییر رنگ سطح در اثر مصرف پیتون وجود دارد (لاکتوز منفی کاذب)
- به علت وجود سدیم تیو سولفات بعنوان منبع سولفور در محیط TSI، امکان بررسی تولید SH_2 نیز وجود دارد تولید SH_2 بصورت ایجاد رنگ سیاه در تمام عمق یا تشکیل حلقه سیاه در نزدیکی عمق دیده می شود .

- تولید گاز در اثر تخمیر بصورت ایجاد حباب یا پارگی و جابجا شدگی در محیط قابل مشاهده است .

- عمق لوله با تخمیر گلوکز اسیدی می شود و در صورت تولید SH_2 ، سیاه شدن از ته لوله آغاز می شود . بنابراین اگر عمق لوله سیاه است باید آنرا اسیدی در نظر گرفت .

- سولفات فروس بعنوان معرف SH_2 گاهی دارای حساسیت کمتری نسبت به سایر نمک های فریک میباشد . بنابراین ممکن است در ایجاد سولفید هیدروژن در محیط TSI و KIA یا سایر محیط های کشت مثل SIM مغایرت هائی دیده شود .

- بعضی از ارگانیسیم ها ممکن است تولید سولفید هیدروژن را روی KIA نشان دهند ، اما روی TSI نشان ندهند ، چون استفاده از سوکروز در TSI Agar مکانیسیم آنزیمی را که در تولید SH_2 اثر می گذارد مهار می کند . بویژه سالمونلای تولید کننده ی SH_2 و بعضی از اعضاء انتروباکتریاسه نمی توانند روی TSI Agar سولفید هیدروژن تولید کنند .

SF Media

عنوان : کشت در سلنیت براث SF

هدف : غنی سازی بعضی از پاتوژن های روده ای

اساس آزمایش : محیط SF از جمله محیط های غنی کننده میباشد. بدین معنی که باعث تقویت رشد و تکثیر باکتری مورد نظر در نمونه که معمولاً به تعداد کم وجود دارد، میشود و از طرفی از رشد و تکثیر باکتری های ناخواسته و فلور نرمال جلوگیری میکند . البته خاصیت غنی کنندگی محیط در یک محدوده ی زمانی خاص (8-12 hrs) معنی پیدا میکند و در زمانهای طولانی تر باکتری های فلور نرمال شروع به رشد و تکثیر خواهند کرد . بنابراین کشت مجدد از این محیط ها باید با رعایت زمان یاد شده انجام بگیرد .

موارد کاربرد : غنی سازی پاتوژن های روده ای بخصوص سالمونلا در کشت مدفوع و برخی گونه های شیگلا

◀ نحوه ی ساخت محیط کشت SF :

- طبق دستور شرکت سازنده ی پودر محیط کشت که بر روی ظرف مربوطه درج شده است و با توجه به میزان مورد نیاز آزمایشگاه محیط کشت را بسازید .
- محیط کشت را درون لوله های آزمایش تقسیم کنید . هر لوله باید حاوی 5cc برات باشد . این محیط نیازی به اتوکلاو کردن ندارد .

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار :

بعد از ساخت محیط باکتری های زیر را در آن کشت دهید و بعد از 8-12 ساعت از روی محیط SF به روی مکانکی آگار کشت مجدد انجام دهید .
کنترل مثبت (رشد متوسط تا زیاد با کلنی های بی رنگ)

Salmonella typhimurium ATCC® 14028

کنترل منفی (مهار جزئی تا کامل رشد)

Escherichia coli ATCC® 25922

مراحل اجرایی کار :

مقدار یک الی دو گرم مدفوع را در محیط سلنیت برات حل کنید . لوله ها را در دمای -35°C 37°C انکوبه کنید . بعد از 8-12 ساعت روی محیط افتراقی و انتخابی مناسب مثل XLD ساب کالچر را انجام دهید . انجام کشت ایزوله روی پلیت در جداسازی بهتر پاتوژن ها کمک کننده است .

مشخصات عملکردی آزمایش، محدودیت ها و عوامل مداخله گر در آزمایش :

♠ محیط SF برای غنی سازی سالمونلا بسیار مناسب است ولی بر روی شیگلا اثر مهاری دارد . لذا احتمال جدا شدن شیگلا از پلیت مرحله ی اول کشت مدفوع بیشتر از پلیت ساب کالچر میباشد . بهتر است جهت غنی سازی شیگلا از محیط GN Broth استفاده شود .
♠ بعد از انتقال نمونه به محیط سلنیت برات و حل کردن آن بهتر است سوآپ را از محیط خارج نمائید .

♠ در هنگام انجام کشت مجدد از تکان دادن محیط خودداری کرده و جهت برداشت نمونه از سطح محیط اقدام کنید . این کار بدلیل تمایل قرار گرفتن سالمونلا در سطح برات ، به جداسازی باکتری کمک میکند .

EMB

عنوان : کشت در EMB

هدف : جداسازی باسیل های گرم منفی

اساس آزمایش : محیط کشت EMB یک محیط افتراقی و انتخابی میباشد. رنگهای ائوزین بعنوان معرف PH و متیلن بلو مانع رشد باکتری های گرم مثبت شده و بعنوان عامل انتخابی در محیط عمل می کنند. دو قند لاکتوز و سوکروز در محیط وجود دارد و بدین ترتیب باکتری ها بر اساس تخمیر لاکتوز از هم تفریق می شوند. کاهش PH محیط در اثر تخمیر قند ها باعث رسوب رنگ در محیط میشود. اگر کاهش PH در اثر رشد باکتری هائی مثل اشیریشیا کلای باشد بعلت مسیر انتخابی باکتری در تخمیر قند ها کولونی های آبی – سیاه در محیط ایجاد میکنند و علاوه بر این بعلت کاهش شدید PH رسوب رنگ با ایجاد جلای سبز فلزی در محیط ، قابل مشاهده است. سایر باکتری های لاکتوز مثبت ایجاد رنگ صورتی در محیط می کنند. لاکتوز منفی ها کلنی های بی رنگ ایجاد میکنند.

موارد کاربرد: جداسازی پاتوژن های روده ای از کشت مدفوع ، جداسازی باسیل های گرم منفی عامل عفونت ادراری و

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار:

از باکتری های زیر جهت کنترل کیفی محیط کشت استفاده کنید :
کنترل لاکتوز مثبت (کلنی های آبی – سیاه با جلای فلزی)

Escherichia coli ATCC® 25922

کنترل لاکتوز منفی (کلنی های بیرنگ تا کهربائی)

Salmonella typhimurium ATCC® 14028

MaCCankey Agar

عنوان : کشت در MacConkey Agar

هدف : جداسازی باسیل های گرم منفی از روی تخمیر لاکتوز

اساس آزمایش : محیط مک کانکی یک محیط انتخابی و افتراقی است . اما در مقایسه با سایر محیط های انتخابی به علت پائین بودن غلظت نمک های صفرای خاصیت انتخابی آن ضعیف است . علاوه بر نمک صفرای محیط دارای کریستال ویوله نیز میباشد . بدین ترتیب از رشد باکتری های گرم مثبت جلوگیری میشود . وجود قند لاکتوز باعث افتراق باکتری های لاکتوز مثبت و منفی میشود . محیط کشت حاوی دو قند گلوکز و لاکتوز میباشد . باکتری های لاکتوز مثبت با تخمیر قند لاکتوز و ایجاد اسید باعث رسوب نمک های صفرای میشوند و معرف PH محیط نوترال رد است . واکنش مصرف قند لاکتوز را با ایجاد کلنی های صورتی پررنگ در محیط میتوان مشاهده کرد . باکتری های لاکتوز منفی ایجاد کلنی های بی رنگ در محیط می کنند .

اگر یک باسیل گرم منفی روی بلاگ آگار رشد کند اما روی مکانکی آگار رشد نکند یا بطور ضعیف رشد کند ، مشکوک به گروه نان فرمنترها است .

موارد کاربرد : جداسازی کولی فرم ها و پاتوژن های روده ای در کشت مدفوع ، جداسازی باسیل های گرم منفی از کشت ادرار

◀ نحوه ی ساخت محیط کشت Mac :

α طبق دستور شرکت سازنده ی پودر محیط کشت که بر روی ظرف مربوطه درج شده است و با توجه به میزان مورد نیاز آزمایشگاه محیط کشت را بسازید .
α بعد از پایان اتوکلاو محیط را در پلیت استریل تقسیم کنید .

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار:

بعد از ساخت محیط کشت جهت کنترل کیفی از سویه های زیر استفاده کنید :
کنترل لاکتوز مثبت (کلنی های صورتی تا قرمز)

Escherichia coli ATCC® 25922

کنترل لاکتوز منفی (کلنی های بی رنگ) و مهار سوآرمینگ

Proteus mirabilis ATCC®12453

مراحل اجرایی کار : مقداری از نمونه ی مدفوع را بطور مستقیم و یا بعد از غنی شدن به پلیت مک کانکی انتقال دهید . با تکنیک Streaking نمونه را در تمام سطح پلیت پخش کنید . سایر نمونه ها را طبق روش مربوطه کشت دهید . پلیت را در دمای $35 \pm 2^{\circ}\text{C}$ به مدت 24-18 ساعت انکوبه کنید . در صورت منفی بودن کشت، انکوباسیون رایک روز دیگر ادامه دهید . براساس نوع نمونه ی کشت داده شده، روی کولونی های مشکوک اقدامات بعدی را انجام دهید .

مشخصات عملکردی آزمایش، محدودیت ها و عوامل مداخله گر در آزمایش :
برخی از انتروباکتریاسه و سودوموناس آئروژینوزا وقتی در محیط دارای CO_2 انکوبه شوند ، رشدشان روی این محیط مهار می شود .
انکوباسیون پلیت در دمای اتاق جداسازی یرسینیا انتروکولیتیکا را افزایش میدهد .
پلیت ها را بیش از 48 ساعت انکوبه نکنید زیرا در تفسیر نتایج اشکال پیش می آید .

Oxidation / Fermentation (OF)

عنوان : تست اکسیداسیون و تخمیر Oxidation / Fermentation (OF)

هدف : بررسی توانائی باکتری در مصرف قند ها بصورت اکسیداتیو و فرمنتاتیو

اساس آزمایش: در صورت مصرف قند توسط باکتری اسید تولید میشود . ایجاد اسید با تغییر رنگ اندیکاتور PH محیط (برم تیمول بلو) از سبز به زرد مشخص میشود . در این میان باکتری های بیهوازی اختیاری (فرمنت) در شرایط فقدان اکسیژن در محیط نیز قادر به تخمیر قند و ایجاد اسید هستند در حالیکه باکتری های نان فرمنت برای استفاده از قند باید اکسیژن در اختیار داشته باشند . باکتریهای نان ساکارولیتیک نیز به شرط حضور اکسیژن از پیتون محیط استفاده کرده و با ایجاد PH قلیائی رنگ محیط را آبی می کنند. میزان پیتون در محیط OF حدود یک پنجم گلوکز است و بدین ترتیب از مصرف پیتون توسط ارگانیسم اکسیداتیو و تولید یک واکنش قلیائی (که اسیدیته ی ناچیز تولید شده توسط ارگانیسم هوازی را خنثی میکند) جلوگیری خواهد شد .

موارد کاربرد: جدا سازی خانواده ی انتروباکتریاسه از باکتریهای غیر تخمیری و جنس استافیلوکوک از میکروکوک

◀ روش استریل کردن پارافین مایع :

پارافین مایع را درون شیشه های درب دار کوچک بریزید تا جائیکه ارتفاع مایع بیش از یک سانتی متر نشود شیشه ها را درون فور به مدت 2 ساعت در دمای 160°C قرار دهید تا استریل شوند .

◀ نحوه ی ساخت محیط کشت OF با قند گلوکز :

طبق دستور شرکت سازنده ی پودر محیط کشت که بر روی ظرف مربوطه درج شده است و با توجه به میزان مورد نیاز آزمایشگاه ، محیط کشت پایه را بسازید .

در ازای 100cc محیط پایه مقدار یک گرم از قند گلوکز را توزین کنید . بهتر است قند گلوکز را ابتدا در مقداری از آب مقطر مورد نیاز حل کنید و محیط پایه را در بقیه آب مقطر بسازید و بعد از خنک شدن محیط پایه، محلول قند را به آن افزوده و خوب مخلوط کنید . سپس محیط را درون لوله ها تقسیم کرده و اتوکلاو کنید .

برای ساخت محیط OF با سایر قند ها باید بعد از استریل شدن و خنک شدن محیط پایه، محلول قند مورد نظر را به کمک فیلتر استریل به محیط پایه افزوده و سپس در لوله های استریل تقسیم کنید .

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار :

محیط کشت را بعد از هر بار ساختن با کنترل مثبت و منفی چک کنید .

کنترل فرمنتاتیو (هر دو لوله زرد) *Enterobacter aerogenes* ATCC 13048[®]

کنترل اکسیداتیو (فقط لوله هوازی زرد) *Pseudomonas aerogenes* ATCC 27853

کنترل نان ساکارولیتیک (لوله هوازی آبی یا سبز) *Alcaligenes faecalis* ATCC 8750

• مراحل اجرایی کار:

با یک لوپ استریل مقداری از کشت خالص باکتری را درون دو لوله از محیط کشت OF با قند مشخص انتقال دهید . بهتر است تلقیح چند بار انجام شود. سپس روی یکی از لوله ها را تا ارتفاع یک سانتی متر با پارافین مایع استریل بپوشانید . لوله ها را در دمای 37°C به مدت 4 روز انکوبه کنید . هر روز لوله ها را از نظر تولید اسید بررسی کنید . ایجاد رنگ زرد در هر دو لوله بمعنی بیهوازی اختیاری بودن باکتری می باشد . اگر رنگ زرد فقط در لوله ی هوازی مشاهده شود ، یعنی باکتری غیر تخمیری می باشد . در صورت مشاهده ی رنگ آبی در لوله ی هوازی وجود یک باکتری نان ساکارولیتیک تأیید می شود .

مشخصات عملکردی آزمایش، محدودیت ها و عوامل مداخله گر در آزمایش :

😊 وجود غلظت بالائی از کربوهیدرات در محیط ، از بروز واکنش منفی کاذب که در اثر مصرف پپتون محیط توسط ارگانیزم اکسیداتیو بوجود می آید ، جلوگیری می کند .

😊 برخی از باکتری های سخت رشد در محیط OF به راحتی رشد نمیکنند و نیاز به انکوباسیون یک هفته ای دارند .

😊 دی پتاسیم فسفات ظرفیت بافری محیط را افزایش میدهد و تولید اندک اسید نیز مشخص میشود .

😊 وجود آگار کمتر به انتشار اسید تولیدی در محیط کمک میکند و همچنین حرکت باکتری را نیز میتوان تعیین کرد .

آنتي بيوگرام يا تست تعيين
حساسيت باكتري نسبت به مواد
ضد ميكروبي

آنتی بیوگرام به روش Disk Diffusion براساس انتشار آنتی بیوتیک در آگار پایه ریز شده است و به نام روش Bauer -Kirby نیز نامیده می شود . در این آزمایش از دیسکهای کاغذ صافی که به مقدار مناسب و مشخصی از آنتی بیوتیک آغشته هستند استفاده میشود .

محیط کشت مورد استفاده مولر هینتون آگار است که نسبت به سایر محیط ها حداقل اثر مهار کنندگی را بر روی دیسک ها داشته و برای باکتریهای آسان رشد مثل استافیلوکوک ،انتروکوک ، انتروباکتریاسه و نان فرمنترها مناسب است .

برای باکتری های سخت رشد مثل هموفیلوس، نیسریا و استرپتوکوک ها و... باید از محیط های اختصاصی استفاده شود و یا مکمل هائی مثل 5% خون گوسفند و..... به محیط اضافه شود .

از آنجائیکه حداقل قطر ناحیه ممانعت از رشد باکتری برای دیسک های مختلف متفاوت است لذا برای تعیین اینکه باکتری نسبت به یک آنتی بیوتیک حساس ، میانه یا مقاوم است ، قطر هاله ی عدم رشد اندازه گیری میشود و با قطر هاله ی تفسیر شده در جداول CLSI مقایسه میشود .

موارد کاربرد : راهنمائی پزشک برای انتخاب داروی مناسب جهت درمان و مطالعات اپیدمیولوژیک در هنگام پیدایش مقاومت های داروئی .

اقدامات وابسته:

۱. دانستن تاثیرات متقابل یا Cross Reaction ها بر روی تست .
۲. آشنایی با اصول کنترل کیفی و حدود مجاز طرح کیفیت در این آزمایشگاه و آگاهی از تفسیر نتایج حاصله از کنترل کیفی .
۳. آشنایی با اپراتوری تجهیزات لازمه برای انجام تست از قبیل آنس ، اتو ، لوپ و ...
۴. آشنایی با روشهای سترون سازی و دانستن مکان و حساسیت کار در آزمایشگاه میکروب شناسی .
۵. آگاهی کامل نسبت به اصول ایمنی و کارکرد در آزمایشگاه و نیز دستورالعملهای دفع پسماند .
۶. آگاهی از دقت ادوات و تجهیزات مورد نیاز ، چراکه تجهیزاتی که دقت لازمه را نداشته باشند قابل کالیبر و کنترل صحت نمیباشند .

نحوه ی آماده سازی دیسک ها :

دیسکهای آنتی بیوگرام مورد نیاز را یک ساعت قبل از آزمایش از یخچال یا فریز خارج کنید تا به دمای اتاق برسند .

◀ روش تهیه استاندارد نیم مک فارلند :

ابتدا 1.175 گرم از پودر کلرور باریوم دو آبه را با آب مقطر به حجم 100cc برسانید. سپس 1cc اسید سولفوریک غلیظ را با آب مقطر به حجم 100cc برسانید. 10cc از اسید سولفوریک 1% را درون لوله بریزید و با استفاده از سمپلر ، 50 میکرولیتر از اسید را از لوله خارج کنید. سپس 50 میکرولیتر از محلول کلرور باریوم به لوله اضافه کنید. جذب نوری محلول را با استفاده از اسپکتروفتومتر کالیبر و کووت با قطر یک سانتی متری اندازه بگیرید. جذب نوری محلول در طول موج 620nm باید در محدوده ی 0.08 – 0.13 باشد . محلول را در لوله هائی هم قطر با لوله هائیکه جهت تهیه سوسپانسیون میکروبی استفاده می کنید، تقسیم نموده و با قید تاریخ ساخت، آنرا در تاریکی و در دمای اتاق نگهداری کنید . در این شرایط محلول تا 6 ماه پایدار است اما باید هر ماه جذب نوری آن کنترل شود .

کدورت استاندارد نیم مک فارلند معادل $1-1.5 \cdot 10^8 \text{ CFU/ml}$ باکتری میباشد. قبل از استفاده از استاندارد مک فارلند آنرا با ورتکس به شدت تکان دهید و در صورت مشاهده ی ذرات درشت از آن استفاده نکنید .

کنترل کیفی قبل و حین انجام کار :

◀ کنترل کیفی نیم مک فارلند : هر ماه جذب نوری محلول را اندازه گیری کنید .

در هر ران کاری قبل از استفاده محلول را به شدت تکان دهید و سپس ظاهر سوسپانسیون را از نظر وجود ذرات معلق و نا محلول بررسی کنید .

◀ کنترل کیفی محیط کشت مولر هینتون آگار از نظر میزان تایمین و تایمیدین یکبار برای هر Lot . no جدید :

دیسک کوتریموکسازول و Enterococcus faecalis ATCC® 33186 ایجاد قطر هاله ی عدم رشد ≥ 20 قابل قبول است .

◀ کنترل کیفی محیط کشت مولر هینتون آگار از نظر میزان یون های Ca و Mg یکبار

برای هر Lot . no جدید : یک دیسک از آمینوگلیکوزیدها و Pseudomonas

aeruginosa ATCC® 27853

◀ کنترل کیفی دیسک ها برای هر Lot . no جدید :

♠ در صورت استفاده از محیط مولر هینتون آگار

Staphylococcus aureus ATCC® 25923

Escherichia coli ATCC® 25922

ATCC® 27853 Pseudomonas aeruginosa

(جهت تفسیر نتایج به جداول CLSI Document M100-S16 مراجعه کنید)

♠ در صورت استفاده از محیط مولر هینتون بلاد آگار *Staphylococcus pneumoniae* ATCC®

6303

♠ در صورت استفاده از محیط مولر هینتون چاکلت آگار *ATCC 10211 Haemophilus influenzae* ®

مراحل اجرایی کار :

◀ تهیه سوسپانسیون میکروبی با غلظت استاندارد :

♠ Direct method :

به کمک یک لوپ یا سوآپ استریل مقداری از کشت خالص باکتری را درون لوله ی حاوی سرم فیزیولوژی استریل انتقال دهید.

لوله را با دست یا به کمک ورتکس به شدت تکان دهید تا سوسپانسیون کاملاً یکنواختی به دست آید . کدورت سوسپانسیون را با کدورت استاندارد نیم مک فارلند مقایسه کنید برای این کار لوله ها را در مقابل صفحه ای با خطوط سیاه رنگ بگیرید . میتوانید با افزودن باکتری یا سرم فیزیولوژی به لوله کدورت آنرا تنظیم کنید. بعد از تهیه ی سوسپانسیون فقط 15 دقیقه فرصت دارید تا آنرا به محیط کشت انتقال دهید . این روش بعلت هزینه ی کمتر و سرعت مناسب بیشتر در آزمایشگاه ها استفاده می شود .

اگر کلنی باکتری در سرم فیزیولوژی حل نشود یا کشت باکتری کهنه باشد و یا مقدار کمی از باکتری در اختیار داشته باشید بهتر است از روش Growth method جهت تهیه سوسپانسیون میکروبی استفاده کنید . روش مذکور نسبت به روش مستقیم از صحت بالاتری برخوردار است زیرا کدورت ایجاد شده فقط مربوط به باکتری های زنده میباشد اما بدلیل زمانبر بودن و هزینه ی بیشتر بصورت روتین در آزمایشگاه اجرا نمی شود .

♠ Growth method :

مقداری از کلنی باکتری را به درون لوله ی حاوی محیط کشت TSB انتقال دهید . لوله را تکان دهید تا باکتری در برات حل شود . سپس لوله را به مدت 2-6 ساعت در انکوباتور قرار داده و هر ساعت کدورت آنرا با کدورت استاندارد مقایسه کنید . بعد از مطابقت کدورت سوسپانسیون میکروبی با استاندارد مک فارلند بلا فاصله آنرا روی محیط کشت MHA انتقال دهید .

◀ انتقال باکتری روی محیط کشت :

سوآپ استریل را به سوسپانسیون میکروبی استاندارد آغشته کنید . با فشردن سوآپ به جدار لوله ، رطوبت اضافی آنرا بگیرید . سوآپ را در سه جهت با زاویه 60 درجه روی محیط کشت حرکت دهید . در پایان یکبار سوآپ را به دور حاشیه پلیت بکشید . سوآپ را روی شعله بگیرید و سپس درون ماده ی ضد عفونی کننده اوت کنید . اجازه دهید رطوبت حاصل از تلقیح باکتری جذب محیط شود . از این به بعد 15 دقیقه فرصت دارید تا دیسک گذاری را انجام دهید .

◀ دیسک گذاری :

با توجه به نوع باکتری جدا شده ، محل عفونت و شرایط بیمار (سن ، شرایط فیزیولوژیک و) و نیز با توجه به تفاوت عملکرد داروها در شرایط Invivo و Invitro ، دیسک های مرتبط را انتخاب کنید .

به کمک پنس استریل و با رعایت فاصله ی مناسب ، دیسک ها را روی محیط مولر هینتون تلقیح شده قرار دهید کمی با پنس روی دیسکها فشار دهید تا در جای خود ثابت بمانند . پلیت را در دمای 35°C حد اکثر به مدت 16-18 ساعت انکوبه کنید . سپس قطر هاله ی عدم رشد را با خط کش و بر حسب میلی متر اندازه بگیرید و پس از مقایسه ی آنها با جداول CLSI نتایج را به صورت حساس ، میانه و مقاوم گزارش کنید .

مشخصات عملکردی آزمایش، محدودیت ها و عوامل مداخله گر در آزمایش :

♣ تست حساسیت دارویی برای باکتری هائی با الگوی حساسیت نامشخص انجام میگیرد. بنا براین برای باکتری هائی مثل استرپتوکوک پیوژن و آگالاکتیه که تا به حال مقاومتی از آنها نسبت به پنی سیلین گزارش نشده است، آنتی بیوگرام انجام نمیگیرد .

♣ در هنگام آنتی بیوگرام باکتری هموفیلوس آنفلوآنزا، پنوموکوک، و گنوکوک ؛ باکتری را بطور مستقیم و بدون تهیه سوسپانسیون میکروبی به محیط کشت مربوطه انتقال دهید و بعد از دیسک گذاری پلیت را در مجاورت $5\%CO_2$ به مدت 20-24 hrs در $35^{\circ}C$ قرار دهید . زمان انکوباسیون در مورد هموفیلوس آنفلوآنزا کوتاهتر است (16-18 hrs) .

♣ اگر پنوموکوک از مایعات استریل جدا شود آنتی بیوگرام باید به روش MIC انجام شود .
♣ برای آنتی بیوگرام پنوموکوک بدست آمده از CSF به روش MIC از آنتی بیوتیک های پنی سیلین ، سفوتاکسیم یا مروپنم یا سفتریاکسون استفاده کنید . استثنائاً ونکومایسین را میتوانید به هر دو روش تعیین حساسیت کنید .

♣ در صورت جدا شدن باکتری های بی هوازی آنتی بیوگرام باید به روش MIC انجام شود

♣ در مورد پروتئوس ها ، حلقه ی اول ممانعت از رشد را حساب کنید و در صورت مشاهده ی سوآرمینگ در هاله ی عدم رشد از آن چشم پوشی کنید .

♣ در صورت مشاهده ی کلنی های ریز در هاله ی عدم رشد (حساس) سولفونامید ها و کوتریموکسازول از آنها چشم پوشی کنید و آنها را حساس گزارش کنید .

♣ در صورت مشاهده ی کولونی های درشت در هاله ی عدم رشد احتمال خالص نبودن باکتری وجود دارد . در چنین مواقعی کلنی های مذکور را مورد آزمایش قرار دهید . اگر نتیجه ی بررسی شما با باکتری مورد نظر مغایرت نداشت دیسک مربوطه را مقاوم گزارش کنید و در صورت وجود مغایرت تکرار آزمایش با باکتری خالص الزامی میباشد .

♣ با توجه به اینکه در درمان عفونت CSF از داروهای خوراکی استفاده نمی شود ضمن توجه به عدم استفاده از این دسته از دیسک ها در آنتی بیوگرام ، از نسل اول و دوم سفالوسپورین ها (به جز سفوروکسیم سدیم که یک داروی تزریقی است) ، کلیندامایسین ، ماکرولیدها ، تتراسایکلین و فلوروکینولونها نیز استفاده نکنید .

♣ در آنتی بیوگرام سالمونلا و شیگلا از دیسکهای آمینوگلیکوزید ، نسل اول و دوم سفالوسپورین ها و سفامایسین استفاده نکنید . حتی اگر به اشتباه در پانل آنتی بیوگرام قرار گرفتند و حساس بودند نیز مجاز به گزارش نتیجه نمی باشید .

♣ در صورت جدا شدن انتروباکتریاسه از ادرار به هیچ وجه از دیسک کلرامفنیکل و اریترومایسین استفاده نکنید .

♣ در صورتیکه ثابت شود باکتری بدست آمده جزء باکتریهای تولید کننده ی ESBLs (کلبسیلا اکسی توکا و نومونیه ، اشریشیا کولای و پروتئوس میرابیلیس) باشد باید نسبت به پنی سیلین ها سفالوسپورین ها و آزتروم مقاوم گزارش شود .

♣ در آنتی بیوگرام انتروکک از دیسک های آمینوگلیکوزید (به جز دوزهای بالای آن) سفالوسپورین ها ، کلیندامایسین و SXT استفاده نکنید و آنها را حساس گزارش نکنید .

- اگر استافیلوکوک به پنی سیلین مقاوم و به اگزاسیلین حساس باشد بدین معنی است که باکتری فقط به پنی سیلین های ناپایدار در مقابل بتالاکتاماز مقاوم است ولی اگر به اگزاسیلین هم مقاومت نشان دهد به این معنی است که به تمام گروه بتالاکتام مقاوم است . (MRSA)
- میتوانید از دیسک سفوکسی تین برای شناسائی MRSA استفاده کنید ولی حساسیت یا مقاومت باید نسبت به اگزاسیلین گزارش شود .
- هنگام بررسی MRSA (MRS) دمای انکوباتور نباید از 35°C بالاتر رود و انکوباسیون باید تا 24 ساعت ادامه یابد .

◀ نکاتی در مورد مقدار باکتری تلقیحی :

♣ لوله ای که برای تهیه ی سوسپانسیون میکروبی انتخاب میشود باید از نظر قطر همانند لوله ی حاوی استاندارد نیم مک فارلند باشد .

♣ در صورت استفاده از یک سوسپانسیون میکروبی بیش از حد متراکم ، قطر هاله ی عدم رشد بطور کاذب کوچکتر میشود و سوسپانسیون بیش از حد رقیق نیز باعث بزرگتر شدن کاذب قطر هاله ی عدم رشد خواهد شد .

♣ در صورت عدم استفاده از استاندارد مک فارلند و تلقیح مستقیم باکتری روی محیط MHA در مورد دیسک های GM و FM مقاومت مشاهده می شود .

◀ نکاتی در مورد محیط کشت :

- ♣ محیط MHA را پس از ساخت و انتقال به یخچال در عرض یک هفته استفاده کنید . می توانید با قرار دادن پلیت ها در پوشش پلاستیکی این زمان را تا یک ماه افزایش دهید .
- ♣ سطح پلیت باید عاری از قطرات آب باشد زیرا آب باعث خروج سریع آنتی بیوتیک از دیسک می شود . لذا اگر بلافاصله بعد از ساخت محیط کشت مجبور به استفاده از آن هستید میتوانید آنرا به مدت 20-30 دقیقه در انکوباتور قرار دهید تا رطوبت اضافی تبخیر شود . همچنین میتوان پلیت را زیر هود قرار داد تا جریان هوا سطح پلیت را خشک کند .
- ♣ محیط کشت باید یکنواخت و با عمق 4mm باشد . در صورت استفاده از محیط با عمق بیشتر ، قطر هاله ی عدم رشد بطور کاذب کوچکتر خواهد شد و در محیط با عمق کمتر ، قطر هاله عدم رشد بطور کاذب بزرگتر خواهد شد .
- ♣ بالا بودن سطح مهار کننده های تایمین و تایمیدین در محیط باعث کوچکتر شدن هاله ی عدم رشد در دیسک sxt میشود

♣ میزان کاتیون های دو ظرفیتی منیزیم و کلسیم در محیط کشت ، روی نفوذ پذیری سل وال باکتری نسبت به آنتی بیوتیک موثر است. به این ترتیب که در صورت وجود مقدار زیاد آنها در محیط کشت، باکتری سودوموناس آئروژینوزا در مجاورت دیسک های آمینوگلیکوزید و تتراسایکلین زون حساسیت کوچکتری نشان میدهد و برعکس .

توجه داشته باشید که وجود این کاتیونها در حد فیزیولوژیک در محیط کشت ضروری میباشد

♣ جهت کنترل استریل بودن حدود 5% از محیط های ساخته شده را در انکوباتور 37°C قرار دهید .

♣ pH محیط کشت باید بین 7.2 - 7.4 باشد. بعضی از آنتی بیوتیک ها در pH اسیدی فعالیت خود را از دست میدهند مثل آمینوگلیکوزید ها، کینولون ها و ماکرولید ها که هاله ی ایجاد شده کوچکتر خواهد بود و بعضی هم مثل تتراسایکلین و نووبیوسین و متی سیلین فعالیت آنها کمتر شده و هاله ی آنها بزرگتر میشود. در pH قلیائی عکس موارد فوق اتفاق می افتد .

♣ فاصله ی زمانی میان تلقیح باکتری روی محیط کشت و دیسک گذاری نباید از 15 دقیقه بیشتر شود زیرا با گذشت زمان باکتری ها شروع به تکثیر در محیط خواهند کرد و مقاومت کاذب نشان خواهند داد .

♣ انتشار آنتی بیوتیک از دیسکها به محض قرار گرفتن روی محیط کشت ،آغاز میشود. لذا بعد از دیسک گذاری آنها را از محل خود جابجا نکنید زیرا کاهش غلظت دیسک منجر به ایجاد مقاومت کاذب خواهد شد .

♣ تعداد دیسک ها باید با قطر پلیت متناسب باشد. برای پلیتی با قطر 9cm حداکثر 7 دیسک و در پلیت 15 سانتی متری بیشتر از 12 دیسک قرار ندهید .

♣ دیسک ها از لبه ی پلیت 15mm و از دیسک مرکزی پلیت واز همدیگر 25mm فاصله داشته باش ند.

♣ برای سهولت قرائت نتیجه آنتی بیوگرام ،هنگام دیسک گذاری دیسک هائی با زون حساسیت وسیعتر را،کنار همدیگر قرار ندهید .

♣ بعد از پایان دیسک گذاری حد اکثر 30 دقیقه فرصت دارید تا پلیت را در انکوباتور قرار دهید .

♣ پلیت را هرگز در کندل جار قرار ندهید. CO2 باعث کاهش PH محیط کشت شده ودر نتیجه فعالیت دیسک ها تحت تأثیر قرار خواهد گرفت .

♣ قرار دادن پلیت در دمای کمتر از 35°C باعث کوچکتز شدن هاله ی عدم رشد خواهد شد .

♣ در صورت استفاده از محیط بلاد آگار احتمال باند شدن آنتی بیوتیک با پروتئین محیط وجود دارد مثلاً سفالوتین در این محیط ،مقاوم گزارش می شود .

◀ نکاتی در مورد دیسک های آنتی بیوگرام :

♣ تمامی دیسک های گروه بتالاکتام باید در فریزر نگهداری شوند و فقط میتوان به اندازه ی مصرف یک هفته آنها را در دمای یخچال نگهداری کرد .

♣ بعضی از دیسک های گروه بتا لاکتام مثل ایمپنم ، مروپنم ، سفاکتر و دیسک های حاوی کلاوولانیک اسید و سولباکتام بعلت شکنندگی زیاد بهتر است تا زمان مصرف در فریزر نگهداری شوند .

♣ رطوبت باعث خروج آنتی بیوتیک از دیسک ها میشود بنابراین باید آنها را در کنار مواد جاذب الرطوبه ی فعال و داخل ظروفی با در پوش محکم نگهداری کنید . ؟

♣ دیسک های مورد استفاده باید از potency مناسبی برخوردار باشند. استفاده از دیسک های با قدرت کم هاله ی عدم رشد کوچکتری بوجود خواهد آورد و برعکس .

♣ استفاده از یکی از اعضاء یک گروه ضد میکروبی در آنتی بیوگرام کافی بوده و میتوان نتیجه را به سایر اعضاء تعمیم داد .

♣ 1-2 ساعت قبل از استفاده از دیسکها، آنها را از یخچال یا فریزر خارج کنید تا به دمای محیط برسند .

♣ به تاریخ مصرف دیسک ها توجه کنید، از دیسک های تاریخ گذشته استفاده نکنید .

◀ در انتخاب دیسک باید به مقاومت های داروئی باکتری، قیمت دارو و در دسترس بودن آن و شرایط سنی و فیزیولوژیک بیمار نیز توجه کنید .

◀ در انتخاب دیسک باید علاوه بر نوع باکتری ، به محل بدست آمدن باکتری نیز توجه کرد به این ترتیب که :

♣ در صورت جدا شدن سالمونلا و شیگلا از کشت مدفوع فقط از دیسکهای آمپی سیلین ، کوتریموکسازول و یک کینولون استفاده کنید .

♣ در صورت جدا شدن سالمونلا از کشت خارج از روده مثلاً خون علاوه بر دیسکهای فوق الذکر از کلرامفنیکل و یکی از دیسکهای نسل سوم سفالوسپورین ها نیز استفاده کنید .

♣ در صورت جدا شدن انتروباکتریاسه از نمونه از دیسک های آمپی سیلین ، سفازولین ،

آموکسی سیلین کلاوولانیک اسید یا آمپی سیلین سولباکتام ، جنتامایسین ، ایمپنم یا مروپنم ،

سیپروفلوکساسین ، سفپیم ، تتراساکلین ، کلرامفنیکل ، آمیکا سین ، کوتریموکسازول ، سفوتاکسیم یا سفتریاکسون یا سفتری زوکسایم استفاده کنید .

■ اگر انتروباکتریاسه از ادرار جدا شود ، ضمن حذف کلرامفنیکل از پانل آنتی بیوگرام فوق الذکر حتماً از نیترو فورانتوئین ، سیپروفلوکساسین یا افلوکساسین نیز استفاده کنید .

♣ اگر سودوموناس از نمونه جدا شود از ایمی پنم یا مروپنم، جنتامایسین، پیپراسیلین، سیپروفلوکساسین یا لووفلوکساسین سفپیم، سفتازیدیم، کربنی سیلین و آمیکاسین استفاده کنید . اگر نمونه ی مورد آزمایش ادرار بود افلوکساسین نیز به موارد فوق اضافه شود .

♣ اگر اسنیتوباکتر از نمونه جدا شود از سفتازیدیم، ایمی پنم یا مروپنم، آمیکا سین، جنتامایسین ،پیپراسیلین یا تیکارسیلین ، کوتریموکسازول، سیپروفلوکساسین، سفپیم، سفوتاکسیم یا سفتریاکسون استفاده کنید .

♣ برای باکتری بورخولدیا سپاسیا از دیسک های سفتازیدیم، مروپنم و کوتریموکسازول استفاده کنید .

♣ برای باکتری استنوتروفوموناس مالتوفیلیا از دیسک های لووفلوکساسین، مینوسایکلین و کوتریموکسازول استفاده کنید .

♣ اگر ویبریو کلرا از کشت مدفوع جدا شود از دیسک های آمپی سیلین، سیپروفلوکساسین، کلرامفنیکل، کوتریموکسازول، فورازولیدون، تتراسایکلین، اریترومايسين و نالیدیکسیک اسید استفاده کنید .

♣ اگر استرپتوکوک (بغیر از پنوموکوک) از نمونه جدا شود از دیسک های پنی سیلین یا اگزاسیلین، لینزولید، ونکومايسين، اریترومايسين، کلرامفنیکل، کلیندامایسین، افلوکساسین، سفپیم، سفتریاکسون، سفوتاکسیم استفاده کنید .

♣ اگر پنوموکوک از نمونه جدا شود از دیسک های پنی سیلین یا اگزاسیلین، لینزولید، ونکومايسين، اریترومايسين، کلرامفنیکل، کوتریموکسازول، کلیندامایسین، افلوکساسین و تتراساکلین استفاده شود .

♣ اگر انتروکوک از نمونه جدا شود از دیسک های آمپی سیلین یا پنی سیلین، ونکومايسين، لینزولید، جنتامایسین، کلرامفنیکل و استرپتومايسين استفاده کنید اگر نمونه مورد آزمایش ادرار بود دیسک های نیترو فورانتوئین و سیپروفلوکساسین به موارد فوق اضافه شود . در صورت مشاهده ی زون حساسیت کمتر از 14mm نسبت به دیسک ونکومايسين احتمال اینکه باکتری جزء انتروکوک های مقاوم به ونکومايسين باشد، وجود دارد .

♣ در بررسی انتروکک مقاوم به ونکومایسین پلیت باید به مدت 24 ساعت انکوبه شود .
♣ انتروکک مقاوم به ونکومایسین با دیسک های کلرامفنیکل، اریترومایسین، تتراسایکلین
یاداکسی سایکلین یا مینومایسین و ریفامپین آنتی بیوگرام شود .
♣ اگر انتروکک از خون یا CSF جدا شود بهتر است از نظر تولید بتالاکتاماز مورد بررسی
قرار گیرد .

♣ اگر استافیلوکک از نمونه جدا شود از آگراسیلین، پنی سیلین، کلیندامایسین، ونکومایسین،
لینزولید، جنتامایسین، کلرامفنیکل ، سیپروفلوکساسین یا لووفلوکساسین، کوتریموکسازول،
جنتامایسین و تتراسایکلین استفاده شود .

■ اگر استافیلوکک از نمونه ادرار جدا شود، دیسک نیتروفورانتوئین را حتما به پانل فوق
اضافه کنید .

♣ اگر بروسلا از نمونه جدا شود از دیسک های تتراسایکلین، استرپتومایسین، ریفامپین،
جنتامایسین، کوتریموکسازول و سفتی زوکسیم استفاده کنید .

♣ اگر هموفیلوس آنفلوآنزا از نمونه جدا شود آنتی بیوگرام را با دیسک های آمپی سیلین،
کلرامفنیکل، مروپنم و یکی از آنتی بیوتیک های نسل سوم سفالوسپورین ها روی محیط
کشت اختصاصی HTM انجام دهید .

- ♣ اگر نایسریا گنوره آ از نمونه جدا شود، آنتی بیوگرام را با دیسک های آمپی سیلین ، پنی سیلین و ریفامپین در محیط کشت اختصاصی GC Agar انجام دهید .
- ♣ اگر نایسریا مننژایتیدیس از نمونه جدا شود باید به روش MIC آنتی بیوگرام شود .
- ♣ اگر ائروموناس از نمونه جدا شود باید به روش MIC آنتی بیوگرام شود .
- ♣ در بررسی ESBLs در پانل آنتی بیوتیکی حداقل دو دیسک از سه دیسک سفتازیدیم، سفوتاکسیم ، سفیدوکسیم را استفاده کنید در صورت مشاهده ی مقاومت یا زون حساسیت کاهش یافته و در تأیید تشخیص ESBLs از دیسکهای فوق الذکر به همراه محافظ کلاوولانیک اسید استفاده کنید و در صورت مشاهده ی افزایش زون به اندازه ی 5 mm در حداقل یک دیسک حاوی کلاوولانیک اسید باکتری بعنوان ESBLs معرفی میشود .
- ♣ در صورت جدا شدن پروتئوس میرابیلیس از کشت خون آنرا از نظر ESBLs بررسی کنید .

تفسیر (علل تکرار، چگونگی و نحوه ی گزارش):

۱- هرگونه مواردی که سوپر وایزر و یا مسئول فنی آزمایشگاه تکرار آن را گوشزد می نماید.

۲- به هر دلیلی که تکرار اتفاق میافتد، نتایج حاصله مربوط به قبل و بعد از تکرار آن نتیجه گزارش نهائی و نیز علت تکرار در فرم ثبت نتایج علل تکرار تست ها ثبت و مرقوم گردد .

۳- تکرار روی همان نمونه با علامت $R1^*$ و تکرار بر روی نمونه ی جدید با علامت $R2^*$ در برگه ثبت نتایج گزارش گردد .

روش اجرایی تضمین کیفیت نتایج آزمایشات باکتری شناسی

۱- هدف: ارائه سیاستها و خط مشی آزمایشگاه در اجرای هماهنگ و نظام یافته فعالیتهای مربوط به تضمین کیفیت نتایج آزمایشها میباشد.

۲- دامنه کاربرد: این روش در مورد تمامی واحدهای آزمایشگاه کاربرد دارد.

۳- تعاریف، مفاهیم و واژگان :

۳-۱- تضمین کیفیت نتایج آزمایش : مجموعه فعالیتهای نظام یافته ای است که در تمامی مراحل آزمایش تا گزارش دهی به انجام میرسد تا از حصول نتیجه مطلوب اطمینان حاصل شود.

۳-۲- کنترل کیفیت: مجموعه فعالیتهای فنی است که به منظور حصول اطمینان از صحت و دقت آزمایشها، عملکرد تجهیزات و یا قابل قبول بودن اقلام و مواد آزمایشگاهی انجام میشود.

روش تعیین حجم
لوپ

عنوان تجهیز : لوپ استاندارد Calibrated Loop

هدف : انتقال حجم معین سوسپانسیون حاوی میکروب به محیط کشت و گسترش کشت های میکروبی روی محیط های جامد

دامنه کاربرد : بخش میکروب شناسی

مسئولیت اجراء : پرسنل بخش میکروب شناسی

5mm

1.45m

مشخصات عملکردی دستگاه :

لوپ میکروب شناسی از جنسهای متفاوت ساخته می شود و معمول ترین آنها پلاتین ،نیکل و کروم است . به طور کلی لوپ باید از فلزی باشد که به سادگی شکل پذیر بوده و بر اثر سرد و گرم شدن مکرر خراب نشود . سر لوپ باید به شکل دایره پیچیده شود و در محل تماس شروع دایره و میله نباید فاصله ایجاد شود .

با توجه به اینکه علاوه بر قطر دایره سر لوپ، عوامل دیگری همچون جنس لوپ و قطر میله مورد استفاده ،در تعیین گنجایش حلقه موثر می باشند اندازه گیری ظرفیت حجمی لوپ (کنترل صحت آن)در شروع و ادامه کار لازم است . همچنین با توجه به تغییر قطر لوپ در استفاده های بعدی، در فواصل زمانی مناسب باید نسبت به تعویض آن اقدام شود . در حال حاضر لوپ های با حجم مشخص به صورت آماده نیز وجود دارد که می تواند مورد استفاده قرار گیرد .

چگونگی کاربری :

از آنجائیکه استفاده از لوپ استاندارد با حجم معین، جهت شمارش کلنی های به دست آمده از کشت نمونه ادرار، به منظور تشخیص عفونت واقعی ضروری است، جهت کشت ادرار با لوپ استاندارد به این روش اقدام کنید :

- ۱- ابتدا لوپ را با استفاده از شعله استریل کنید .
- ۲- اجازه دهید لوپ در معرض هوا قرار گرفته و سرد شود .
- ۳- لوپ را به طور عمودی وارد نمونه کنید. در صورت غیر عمود بودن به علت کشش سطحی مایعات ، حجم مایع حلقه به طور کاذب تغییر می کند .
- ۴- دقت کنید فقط قسمت حلقه ی لوپ وارد نمونه شود .
- ۵- لوپ را از نمونه خارج کنید و بعد از اطمینان یافتن از برداشت نمونه، آنرا روی محیط کشت مربوطه انتقال دهید و طبق روش توصیه شده کشت دهید .
- ۶- اگر یک نمونه ی واحد را روی چند محیط مختلف کشت می دهید، نیازی به استریل کردن مجدد لوپ نمی باشد.
- ۷- بعد از اتمام کشت نمونه، لوپ را مجدداً با استفاده از شعله استریل کنید .
- ۸- نمونه های بعدی را نیز به همین ترتیب کشت دهید .

نحوه نگهداری :

- در هنگام عدم استفاده از لوپ آنرا در جای مناسب قرار دهید .
- بهتر است از لوپ استاندارد فقط برای کشت ادرار استفاده کنید و برای استریک کردن ، پاساژ دادن و سایر کارهای میکروب شناسی از لوپ های معمولی استفاده کنید .
بالین کار حجم لوپ کالیبره دیرتر تغییر می کند .
- لوپ را همواره مورد بازرسی قرار دهید تا از نظر باز نشدن محل جوش حلقه ی آن مطمئن شوید .

نحوه کنترل کیفیت :

برای بررسی حجم لوپ از روش هایی مانند رنگ سنجی ، توزین و مقایسه آنالیت خاص توسط لوپ و سمپلر کالیبره استفاده می شود.

◀ روش رنگ سنجی :

ساده ترین روش برای بررسی حجم لوپ استفاده از روش رنگ سنجی با استفاده از اسپکتروفتومتر یا فتومتر به کمک مواد رنگی مانند متیلن بلو، کریستال ویوله و اوانس بلو است .

۱- تعیین حجم لوپ به روش مقایسه ی حجم منتقله توسط لوپ و سمپلر استاندارد به روش رنگ سنجی :

- در پنج لوله تمیز و خشک 3ml آب مقطر بریزید.
 - با لوپ مجهول از یک محلول رنگی (رنگ سبز خوراکی ،سافرانین رقیق شده، بلودومتیلن ،اوانس بلو و غیره) برداشته و به هر یک از لوله ها اضافه کنید .
 - مراحل فوق را یکبار دیگر با کمک سمپلر هم حجم لوپ ، انجام دهید .
 - حالا با اندازه گیری میانگین جذب نوری لوله ها در طول موج مشخص (مثلا 630nm برای رنگ سبز خوراکی) و استفاده از رابطه زیر حجم لوپ را بدست آورید :
- حجم سمپلر / میانگین جذب سمپلر = حجم لوپ / میانگین جذب لوپ

۲- تعیین حجم لوپ با استفاده از ماده رنگی اوانس بلو :

● ابزار و مواد مورد نیاز :

- پودر اوانس بلو (Evans Blue) این ماده به صورت پودر تجاری قابل دسترس بوده و به آسانی در آب حل میشود.

- آب مقطر

- لوله آزمایش

- پی پت یا سمپلر

- اسپکتروفتومتر یا فتومتر کالیبره

- کاغذ میلیمتری

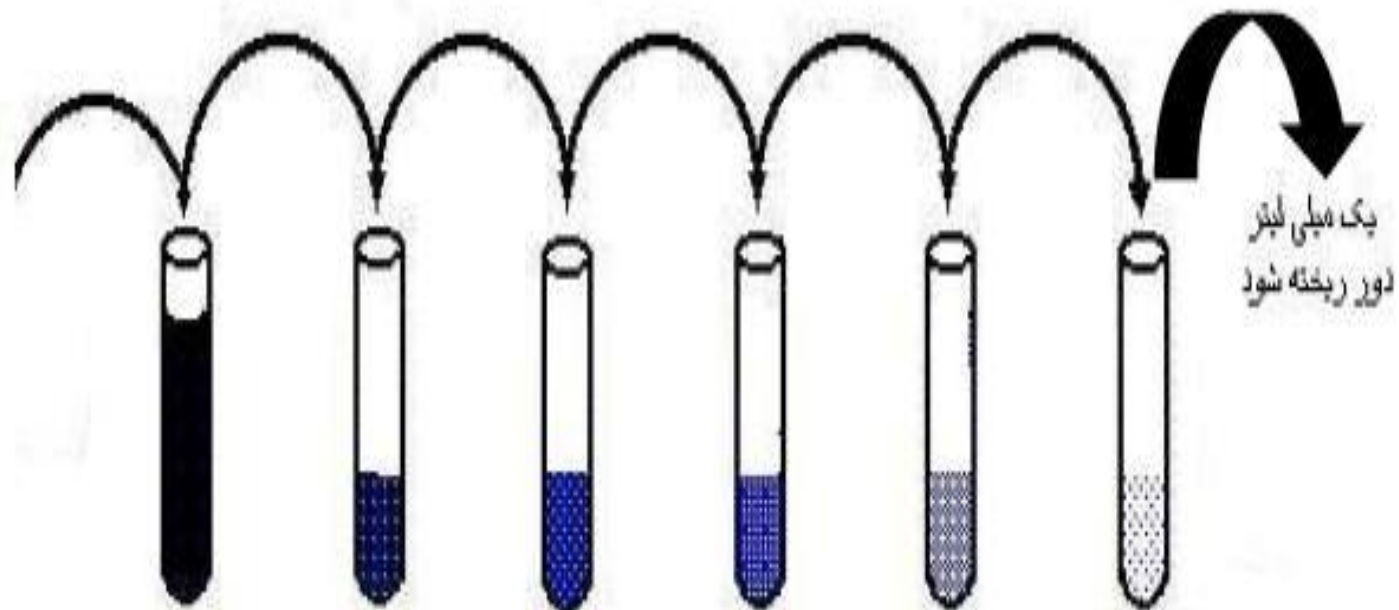
● روش انجام :

- ۱- 20mg از پودر رنگی اوانس بلو را در ده میلی لیتر آب حل نمایید. غلظت این محلول 0.2 گرم درصد است.
- ۲- شش لوله آزمایش انتخاب کرده در لوله اول 2ml و در هر یک از لوله های باقی مانده 1ml آب مقطر بریزید. 20 میکرو لیتر از محلول ذخیره اولیه (0.2 گرم درصد) برداشته در لوله اول ریخته و کاملاً مخلوط نمایید. سپس 1ml از لوله اول برداشته و در لوله دوم بریزید از لوله دوم در لوله سوم و این عمل را تا آخر ادامه دهید. در انتها یک میلی لیتر از لوله ششم را برداشته و دور بریزید. به این ترتیب شش محلول ذخیره خواهید داشت که رقت نهایی بدست آمده در هر یک و میزان ماده رنگی موجود در آن به شرح زیر خواهد بود.

لوله ششم لوله پنجم لوله چهارم لوله سوم لوله دوم لوله اول

1 mL 1 mL 1 mL 1 mL 1 mL 1 mL

20 λ از محلول ذخیره 0.2g/100

یک میلی لیتر
دور ریخته شود

رقت

1/100

1/200

1/400

1/800

1/1600

1/3200

مقدار ماده رنگی

10 λ

5 λ

2.5 λ

1.25 λ

0.625 λ

0.3125 λ

۳- میزان جذب نوری (OD) هر یک از شش محلول حاصله را به کمک اسپکتروفتومتر در طول موج 620nm به دست آورید .

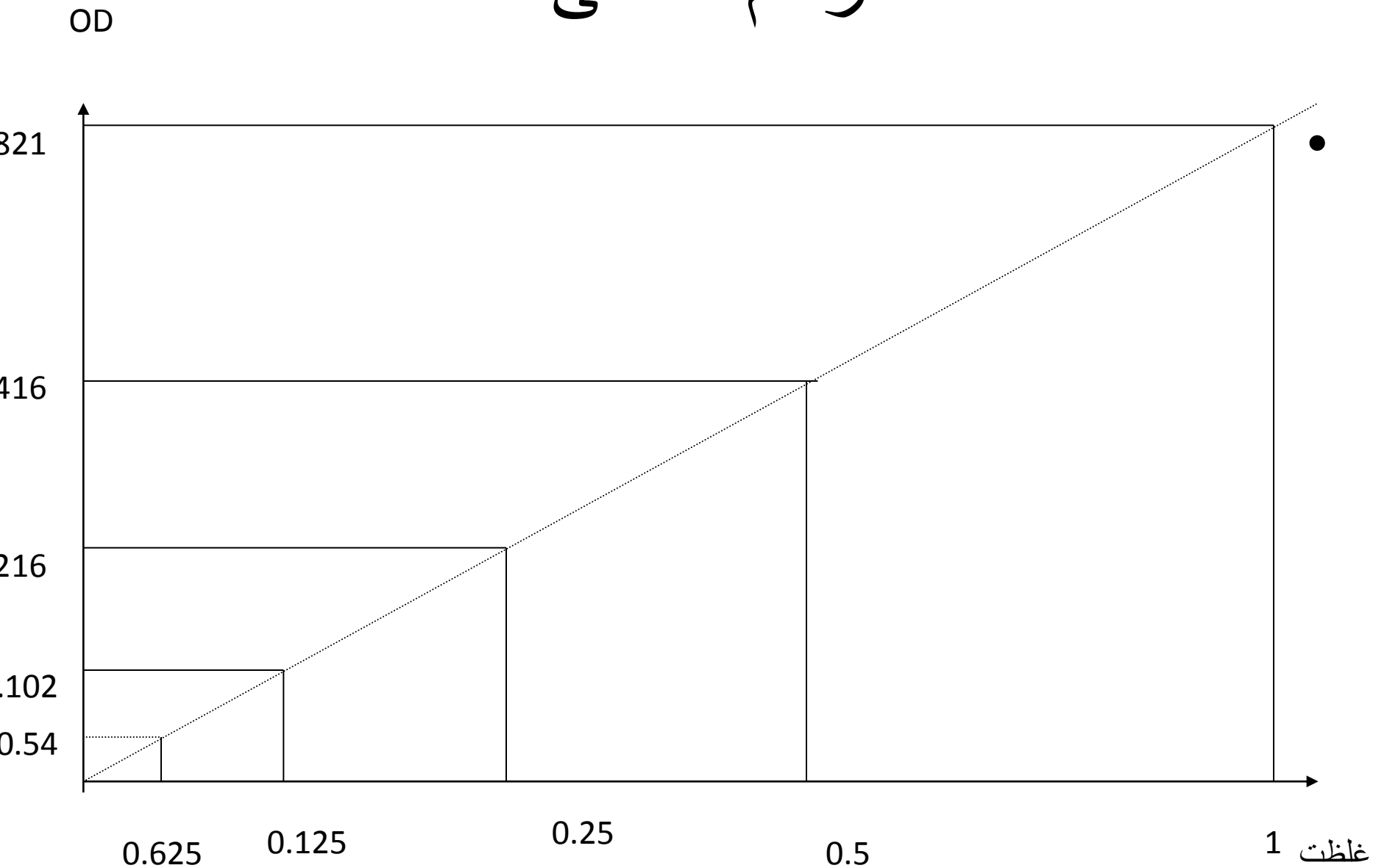
۴- جهت تعیین حجم لوپ مورد کنترل در ده لوله آزمایش یک میلی لیتر آب مقطر بریزید.

۵- لوپ مورد نظر را به طور کاملاً عمودی وارد محلول ذخیره مربوطه نموده و در لوله آزمایش اول (ذخیره) فرو ببرید. سپس لوپ را روی کاغذ خشک کن قرار دهید تا کاملاً خشک شود از سوزاندن لوپ خودداری نمایید. این عمل را برای ده لوله تکرار کنید.

۶- بعد از مخلوط کردن جذب هر یک از لوله ها را در طول موج 620nm قرائت نمایید.

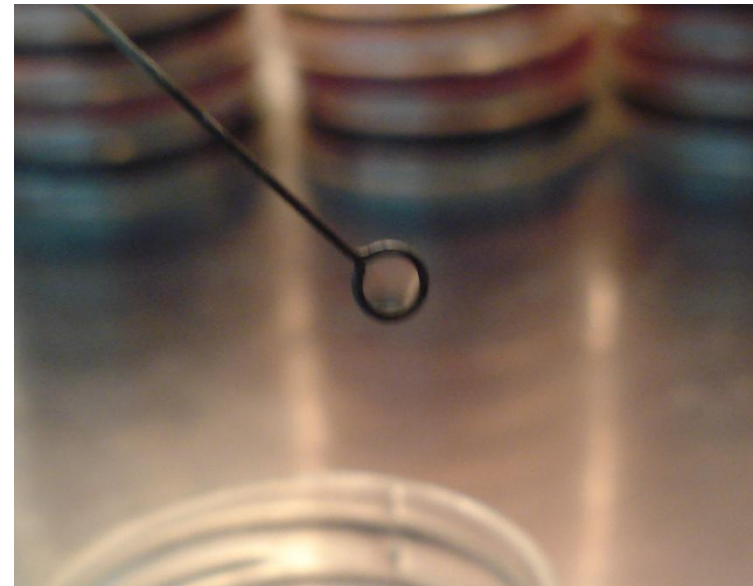
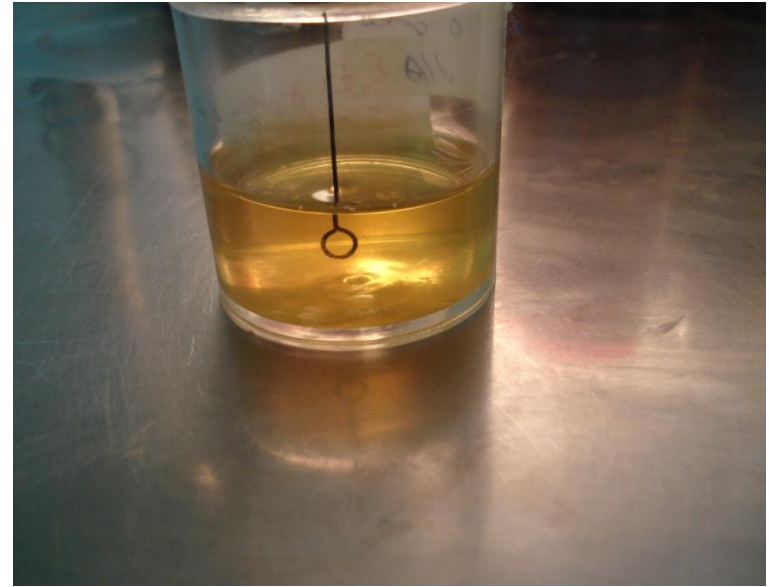
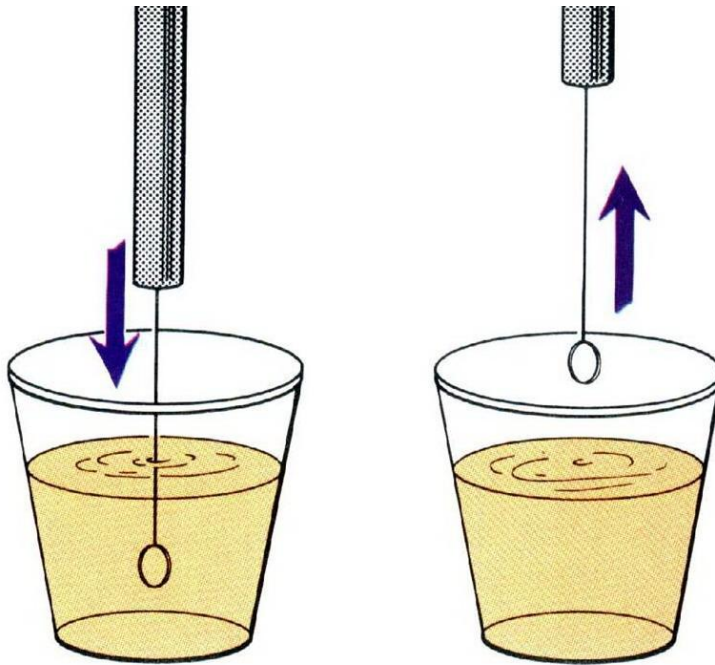
۷- بر روی کاغذ میلیتری نموداری ترسیم نمایید که در آن محور افقی نشانگر رقت های تهیه شده و محور عمودی نمایانگر جذب نوری هر رقت (در شش لوله فوق) باشد.

رسم منحنی

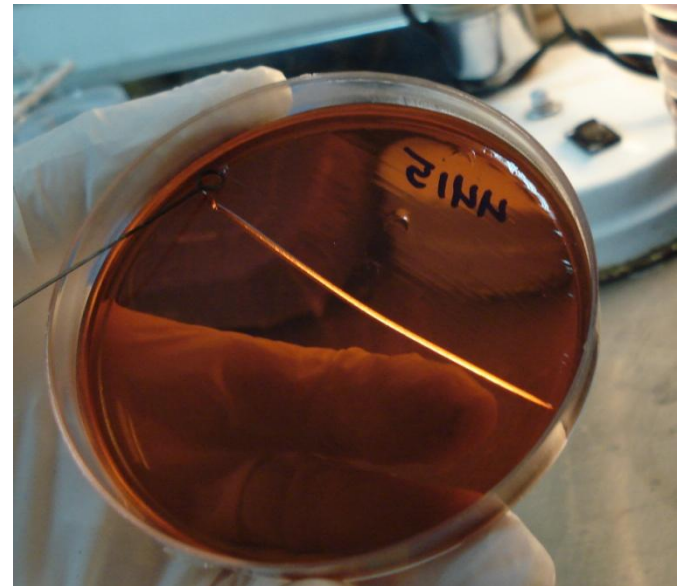
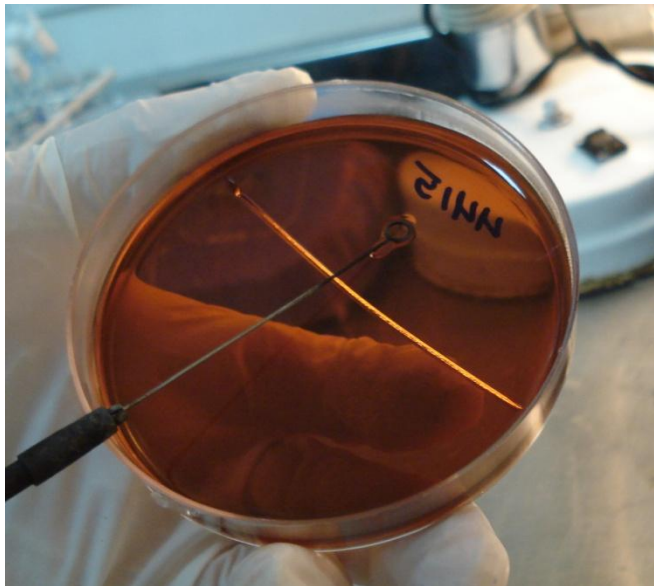
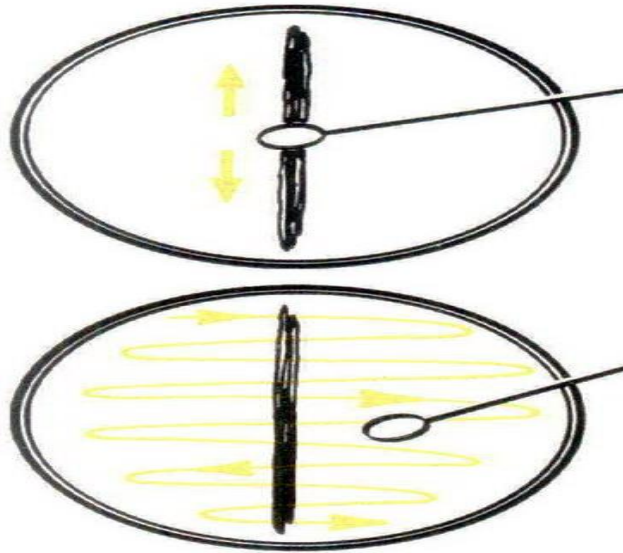

۸- با قرار دادن میانگین جذب نوری ده خوانده لوپ موردنظر بر روی محور عمودی می توان ضریب رقت لوپ را از روی محور افقی به دست آورد. جهت تعیین تعداد کلنی در هر میلی لیتر ادرار باید تعداد کلنی های بدست آمده از کشت روی پلیت را در عکس ضریب رقت لوپ ضرب کرد. به طور مثال اگر ضریب رقت لوپ مجهول $1/100$ و تعداد کلنی های روی پلیت 500 عدد باشد باید 500 را در 100 ضرب و نتیجه را به صورت 50000 CFU/ml گزارش نمود.

Calibrated Loop Technique

Semiquantitative culture / Surface streak procedure

ملاحظات ایمنی کار با تجهیز :

- Θ در موقع سترون کردن لوپ باید از قرار دادن سریع آن بروی شعله به علت ایجاد ذرات ائروسول خود داری نمود.
- Θ بهتر است ابتدا لوپ به قسمت قاعده شعله (که پایین ترین درجه حرارت شعله را داراست) وارد شده و تدریجاً به نوک شعله انتقال یابد .
- Θ همچنین از داخل کردن لوپ داغ به داخل سوسپانسیون میکروبی نیز باید اجتناب نمود .

W. L. Knight
1871

دستور العمل فني
اتوكلاو

۶- شرح اقدامات :

۶-۱- **مشخصات عملکردی دستگاه :** اتوکلاو وسیله ای است که با استفاده از حرارت بخار آب تحت فشار برای سترون کردن محیط های کشت، محلولها، پسماندهای الوده و مواد خشک مورد استفاده قرار میگیرد. این دستگاه دارای تایمر دیجیتالی بوده که از زمان رسیدن به نقطه اسقرار، شروع بکار میکند.

۶-۲- چگونگی کاربری :

-- دستگاه را به برق شهر وصل میکنیم .

-- وجود آب در مخزن آب را کنترل کرده محفظه فلزی را گذاشته محیط کشت یا وسایل مورد نظر را با کاغذ معرف درون آن نهاده درب اتوکلاو را بسته پیچها را بطور متقاطع می بندیم . سوپاپ و دریچه خروج هوا را باز می کنیم.

-- باکلید ON دستگاه روشن میشود .

-- صبر میکنیم تا هوای درون محفظه به طور یکنواخت و مداوم خارج شود . سوپاپ را میبندیم .

-- درجه حرارت 121 درجه سانتیگراد، فشار 15 PSI و زمان 15 دقیقه

-- لازم به توضیح است که زمان را از زمان خاموش شدن لامپ ترموستات (رسیدن به دمای ۱۲۱ درجه) شروع میکنیم.

-- پس از ۱۵ دقیقه ، دستگاه را خاموش می کنیم و بعد از اینکه فشار اتاقک اتوکلاو به صفر رسید و دما تا حدود ۶۰ درجه سانتیگراد پائین آمد با استفاده از دستکش مقاوم به حرارت و محافظ چشم درب را باز کرده و بعد از ۲۰ دقیقه وسایل را به آرامی خارج مینمائیم .

-- کنترل با نوار مخصوص اتوکلاو و ثبت مراحل کاربری در logbook و فرم نگهداری اتوکلاو

چرخه استریلیزاسیون

- مرحله ۱: زمان بالا رفتن دما در محفظه اتوکلاو ($20^{\circ}\text{C} - 121^{\circ}\text{C}$)
- مرحله ۲: زمان نفوذ گرما به داخل ظرف محیط کشت ($121^{\circ}\text{C} - 100^{\circ}\text{C} <$)
- مرحله ۳: زمان نگهداری در دمای مقرر (121°C)
- مرحله ۴: زمان پایین آمدن دمای محفظه ($121^{\circ}\text{C} - 80^{\circ}\text{C}$)

انواع استریلیزاسیون

- استریلیزاسیون محیط های کشت و محلول ها
- استریلیزاسیون مواد مصرفی آلوده
- استریلیزاسیون مواد خشک بسته بندی شده

*سترون سازی محیط های کشت و محلولها

بهبتر است از لوله وارلنهای دریچ دار استفاده شود. دریچ آنها شل باشد و بیش از دو سوم آنها پرنشده باشند. اشیا از یکدیگر و از دیواره اتوکلاو ۵ سانتیمتر فاصله داشته باشند. تمامی اشیا وظروف بطور افقی کنار یکدیگر قرار گیرند و در صورت نیاز به قرار دادن آنها بروی یکدیگر از Rack استفاده شود تا بخار جریان یابد. درب اتوکلاو بسته شده و زمان و دمای آن تنظیم گردد. زمان ۱۵ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سانتیگراد با ۱۵ دقیقه زمان خروج توصیه می شود. با استفاده از دستورالعمل پیشنهادی شرکت سازنده عمل شود.

(زمان پیشنهادی برای ۵۰۰ میلی لیتر محیط کشت ۱۸ دقیقه و ۱۰۰ میلی لیتر محیط کشت ۲۴ دقیقه است. به طور کلی برای افزودن هر ۵۰۰ میلی لیتر محیط کشت ۳ دقیقه به زمان سترون سازی افزوده می شود.)

پس از سپری شدن زمان لازم و خاموش کردن دستگاه و بعد از آن که فشار دستگاه به صفر رسید و دما تا حدود ۶۰ درجه پائین آمد با استفاده از دستکش مقاوم به حرارت و محافظ چشم و با ایستادن در کنار اتوکلاو درب اتوکلاو را به آرامی باز کنید ۲۰ دقیقه منتظر بمانید تا ظروف کمی خنک شود و مواد را به آرامی حل کنید تا از ترشح مایعات داغ جلوگیری کنید.

***سترون سازی پسماندهای الوده**

ابتدا مواد الوده را جدا کرده در کیسه هائی که قابلیت اتوکلاوشدن دارند قرار داده بر روی آنها برچسب خطر زیستی (Biohazard) نصب نمود. بهتر است قبل از اتوکلاو نمودن برای اطمینان از نفوذ بخار آب به تمامی قسمت های کیسه گره آنرا شل بسته یا یک پیمانه (حدود ۰/۳ لیتر) قبل از محکم کردن گره به آن افزود. برای جلوگیری از مسدود کردن آب گذر اتاقک اتوکلاو با اگر مذاب باید این کیسه ها را در سطل یا ظروف دیگر قرار داد باید توجه داشت که بیش از ۳/۴ کیسه ها پرنشود. فشار ۱۵ پوند در دمای ۱۲۱ درجه سانتیگراد به مدت ۳۰-۲۵ دقیقه و یا دمای ۱۳۴ درجه به مدت ۳۰-۱۵ دقیقه مناسب است و پس از آن اگر ذوب شده بعنوان پسماند معمولی دور ریخته شود.

***سترون سازی مواد خشک بسته بندی شده**

کیسه ها را به گونه ای در اتوکلاو قرار دهید که حداکثر چرخش بخار را در بین آنها ایجاد کند و نیز با دیواره های اتوکلاو تماس نداشته باشد. باید از زمان ۲۵ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه با خروج سریع بخار و یا زمان ۳۰ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه بدون خروج بخار استفاده کرد.

۶-۳- نحوه نگهداری:

- *به طور روزانه : بایستی صفحه کف اتوکلاو را از سوراخ گذر اب اتاقک جدا کرده و کاملاً تمیز کرد. لوازم فرعی را با اب و صابون شسته درپوش چاهک (Screen Plug) را تمیز کرد. قبل از کار سطح اب و نمایشگر ثبت حرارت و فشار را کنترل کرد.
- *به طور هفتگی : تمیز کردن ابگذرها و درزها بررسی سوپاپ اطمینان.
- *به طور ماهانه : تمیز کردن نمایشگر و تعویض اب.
- *در صورت نیاز (حداقل هر ۳ ماه یکبار) داخل و خارج دستگاه و قسمت خروجی اب زاید تمیز شده و لاستیک دور درب بررسی و در صورت نیاز تعویض شود.
- *هر ۶ ماه کنترل اتوکلاو توسط شرکت پشتیبان انجام شود.

مشکل	علل ممکن	راه حل
درب اتو کلاو با آن که کاملاً بسته شده،اما قفل نمیشود.	جسمی فضا را اشغال کرده است. کابل ها خیلی شل هستند. قفل ,خارج از تنظیم است.	جسم را در آورید. کابل ها را تنظیم کنید. قفل را تنظیم کنید
موتور ثبت کننده (حرارت , دما) فعال نیست	فیوز کنترل جریان برق پریده است. موتور ثبت کننده معیوب است	فیوز را بزنید. موتور را تعویض کنید.
جداره بیرونی (Jaket) گرم نمیشود.	منبع تامین کننده بخار و دریچه های قطع کننده(Shut off Valves) باز نیستند. صافی مسدود شده است. دریچه رگولاتور کار نمیکند.	دریچه ها را باز نموده , تمیز یا تعمیر کنید. صافی را تمیز کنید. رگولاتور را تنظیم یا تمیز کنید.
بخار, فشار کافی ایجاد نمیکند.	رگولاتور فشار , مار نمیکند. دریچه (Trap) بخار اتفاق عمل نمیکند. لاستیک دور درب نشست میکند.	رگولاتور را تمیز یا تعمیر کنید. دریچه را تمیز یا تعمیر کنید. لاستیک دور درب را تمیز, لغزنده و یا تعویض کنید.

۶-۴- نحوه کنترل کیفیت:

*برای هربار استفاده از چسب اتوکلاو و نشانگر (اندیکاتور) شیمیائی. دو نوع نشانگر شیمیائی وجود دارد:

۱- نوار TST که به ۳ عامل زمان و بخار و دما نظارت می کند.

۲- برچسب Steri-Record که امکان ثبت تاریخ سترون سازی و فرد سترون کننده و نام محیط کشت بروی این برچسب وجود دارد.

*به طور هفتگی برحسب روزهای کاری استفاده از اتوکلاو باید از اندیکاتور بیولوژیک شامل نوار اسپوردار یا ویال باسیلوس استئاروترمو فیلوس استفاده و صحت دماسنج را کنترل نمود. باید فشار لازم حدود ۱/۵ بار نیز در دمای مطلوب در هربار استفاده مد نظر قرار گیرد. نکته مهم: چسب اتوکلاو بهیچوجه جهت کنترل کیفی کاربری ندارد و فقط نشانه ای است از اینکه آیا بسته مورد نظر در داخل اتوکلاو قرار گرفته است یا نه.

۶-۵- نحوه کالیبراسیون:

در صورت عدم پاس شدن موارد کنترل کیفیت، جهت کالیبراسیون و احیانا سرویس و تعمیر از شرکت پشتیبان یاری گرفته شود.

۶-۶- ملاحظات ایمنی کار با تجهیز:

حتما از دستکش مقاوم به حرارت و محافظ چشم استفاده شود.

بعد از اینکه فشار دستگاه به صفر و درجه حرارت به ۶۰ درجه رسید در کنار اتوکلاو (نه مقابل آن) ایستاده و درب را به آرامی باز شود. ۲۰ دقیقه منتظر مانده تا ظرف کمی خنک شوند و مواد به آرامی حمل شوند تا از ترشح مایعات داغ جلوگیری شود.

هیچگاه در هنگام روشن بودن دستگاه اقدام به بارگذاری یا خارج کردن وسایل نشود.

هیچگاه در هنگام روشن بودن دستگاه و اتصال آن به پریز برق اقدام به تمیز نمودن دستگاه نشود. در صورت ریختن آب یا مایعات روی تابلوی برق آن را از پریز برق جدا کرده و بعد از خشک شدن استفاده شود.

هیچگاه پیچهای محکم کننده درب به هنگام استفاده شل یا سفت نشود.

رعایت کلیه نکات مندرج در دستورالعمل ایمنی و بهداشت

دستور العمل فني
دستگاه انكوباتور

۶- مشخصات عملکردی دستگاه :

انکوباتور دستگاهی است برای نگهداری سوسپانسیون یا محیط های کشت حاوی میکرب یا نگهداری مواد در برخی آزمایشها که نیاز به حرارت خاص دارند، استفاده می شود.

۶-۱- چگونگی کاربری :

انکوباتور محفظه عایق بندی شده ای است که برای نگهداری دما و رطوبت تنظیم شده محیط برای رشد میکروارگانیسم ها مورد نیاز است. بعضی انکوباتورها برای نگهداری میزان دلخواه از CO₂ برای میکروارگانیسم هایی که دی اکسید کربن دوست هستند (Capnophilic) هستند تجهیز شده اند.

انکوباتورهای بدون CO₂ :

* تنظیم کننده دما را روی دمای مورد نظر قرار دهید.

* وقتی درجه حرارت به دمای مورد نظر رسید دما را در هر روز استفاده روی برگه کنترل کیفی (QC) ثبت کنید.

* نمونه ها را به طور ایمن روی سینی ها یا قفسه ها قرار دهید.

* می توان با قرار دادن یک تشتک پرازاب متناسب به اندازه اتاقک در کف انکوباتور محیط مرطوب ایجاد کرد.

انکوباتورهای CO₂ دار :

- * سطح دما و Co₂ دربرگه QC در زمان استفاده از آن ثبت می شود.
- * در صورت اتمام کیپسول گاز CO₂ تا زمان شارژ مجدد آن میتوان از محفظه حاوی شمع (Candle Jar) بطور جایگزین استفاده کرد.

۶-۳- نحوه نگهداری:

به طور ماهانه بامحلول صابون ملایم تمیز و در صورت لزوم ضد عفونی شوند. زمانی که دمای انکوباتورهای بدون CO₂ خارج از محدوده قابل قبول برای واحد مورد نظر باشد باید به سوپروایزر فنی اطلاع داده شود تا اقدامات اصلاحی مطابق موارد ذیل انجام شود: منبع برق، پریز برق، و کلیدهای روشن و خاموش بررسی شود. دمای تنظیمی (Set point) بررسی شود. در صورت ادامه مشکل به نماینده سرویس دهنده اطلاع داده شود. تمام عملیات تمیز کردن و تعویض سیلندر باید در جداول مربوطه ثبت گردد.

۴-۶- نحوه کنترل کیفیت:

حرارت انکوباتور با دماسنج کالیبره اندازه گیری و بطور روزانه و در دو نوبت بر روی منحنی حرارت ثبت گردد.

در انکوباتور CO₂ دار یک کشت از نایسریا گونوره را در انکوباتور قرار داده و هر روز آنرا پاساژ و رشد آنرا بررسی و ثبت کرد . این ارگانیزم برای رشد به CO₂ نیاز دارد.

۴-۵- نحوه کالیبراسیون :

در صورتیکه نتایج کنترل کیفی دستگاه قابل قبول نبود , بایستی دستگاه جهت سرویس و کالیبراسیون به شرکت پشتیبان ارجاع شود .

۶-۶- ملاحظات ایمنی کار با تجهیز:

سیستم برق رسانی مطابق توان و ولتاژ مصرفی باشد تا احتمال وقوع هر حادثه مخاطره آمیز کاهش یابد.

در موقع تنظیم فشار و دما به نکات مندرج در دفترچه راهنما و زمان مربوطه توجه گردد. در زمان اتمام کار با دستگاه رعایت نکات ایمنی از جمله استفاده از دستکش و خروج تدریجی بخار و در صورت لزوم از محافظ صورت ضروری می باشد.

به منظور رعایت موارد ایمنی کپسول های CO₂ باید به صورت ایستاده به دیوار با زنجیر محکم شوند. در صورت عدم استفاده سوپاپها و درپوشها باید محکم بسته شوند.

عدم نگهداری سیلندرهای گاز در دمای بالاتر از ۵۲ درجه سانتیگراد و حالت افقی.

دستور العمل فني كار با
ر ف ر ا ك ت و م ت ر

۶-۱. مشخصات عملکردی دستگاه :

دستگاهی است که همانند یورینومتر ، غلظت پارتیکلهای حل شده در نمونه (جرم حجمی) را با کمک اندکس افتراق نور اندازه گیری میکند. اندکس افتراق نور در حقیقت مقایسه شتاب نور در هوا با شتاب نور در محلول است. غلظت پارتیکلهای حل شده در نمونه شتاب و زاویه نور عبوری از محلول را تعیین میکند. رفراکتومترهای پزشکی از این اصل نور با استفاده از یک منشور که نور منوکروماتیک با طول موج نور (Day light) در برابر یک مقیاس جرم حجمی کالیبر شده توسط سازنده دستگاه استفاده میکنند. غلظت نمونه ، زاویه پرتو نوری که به منشور میتابد را تعیین میکند. مقیاسی را با استفاده از جرمهای حجمی معین با زاویه های ایجاد شده ، تهیه نموده اند. این دستگاه با استفاده از حجم کم نمونه (۱ یا دو قطره) میتواند جرم حجمی مشخصی را تعیین کند. برخلاف یورینومتر ، نیازی به اصلاح جرم حجمی بر اساس دما ، وجود ندارد و این دستگاه در دمای ۱۵ تا ۳۸ درجه قادر به تصحیح میباشد. اگرچه تصحیح برای میزان قند و پروتئین ادرار ، همچون یورینومتر ، همچنان لازم است ، ولی تاثیر پارتیکلهای بزرگ بر خوانشهای رفراکتومتر کمتر از یورینومتر میباشد.

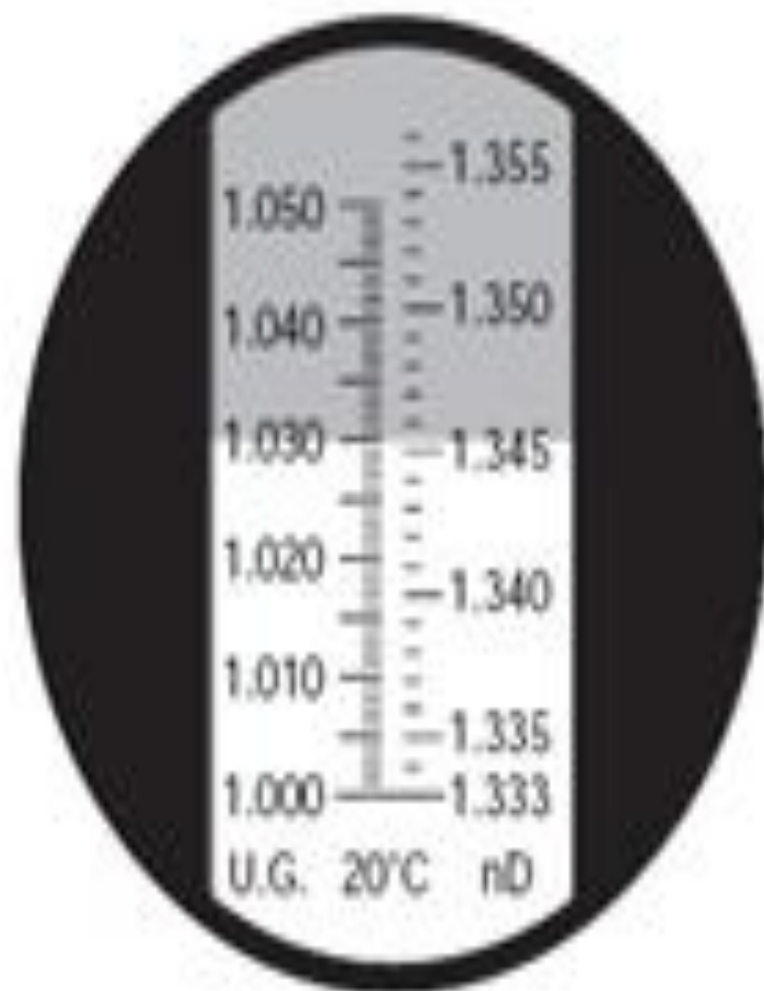

1. Put one or two drops of sample on the prism.

2. Close the daylight plate gently.

5. Read the scale where the boundary line intercepts it.

6. Wipe the sample from the prism clean with a tissue paper and water.

چگونگی کاربری :

ابتدا یک قطره ادرار را با سمپلر بر روی منشور قرار داده و سپس در منشور را میگذاریم. سپس در مقابل یک منبع نوری عدسی را تنظیم کرده و مقیای را نگاه کرده و عدد را ثبت میکنیم.

۶-۳- نحوه نگهداری:

پس از هر بار استفاده ، منشور رفراکتومتر را تمیز میکنیم. از بکار بردن دستمال زبر و الکل خودداری کنید. دستگاه را با دقت استفاده نموده و از ضربه زدن و پرت نمودن آن خودداری نمایید.

۶-۴- نحوه کنترل کیفیت:

نمونه های ادرار کنترلی با مقادیر جرم حجمی بالا ، متوسط و پایین ، جهت کنترل رفراکتومتر در هر نوبت کاری توصیه میشود. ثبت نتایج نمونه های کنترل و کالیبراسیون ها در فرم سرویس و نگهداری رفراکتومتر توصیه میشود.

۶-۵- نحوه کالیبراسیون :

با استفاده از آب مقطر و با استفاده از پیچ تنظیم روی دستگاه ، خوانش را بر روی عدد ۰۰۰/۱ تنظیم میکنیم. شکل زیر :

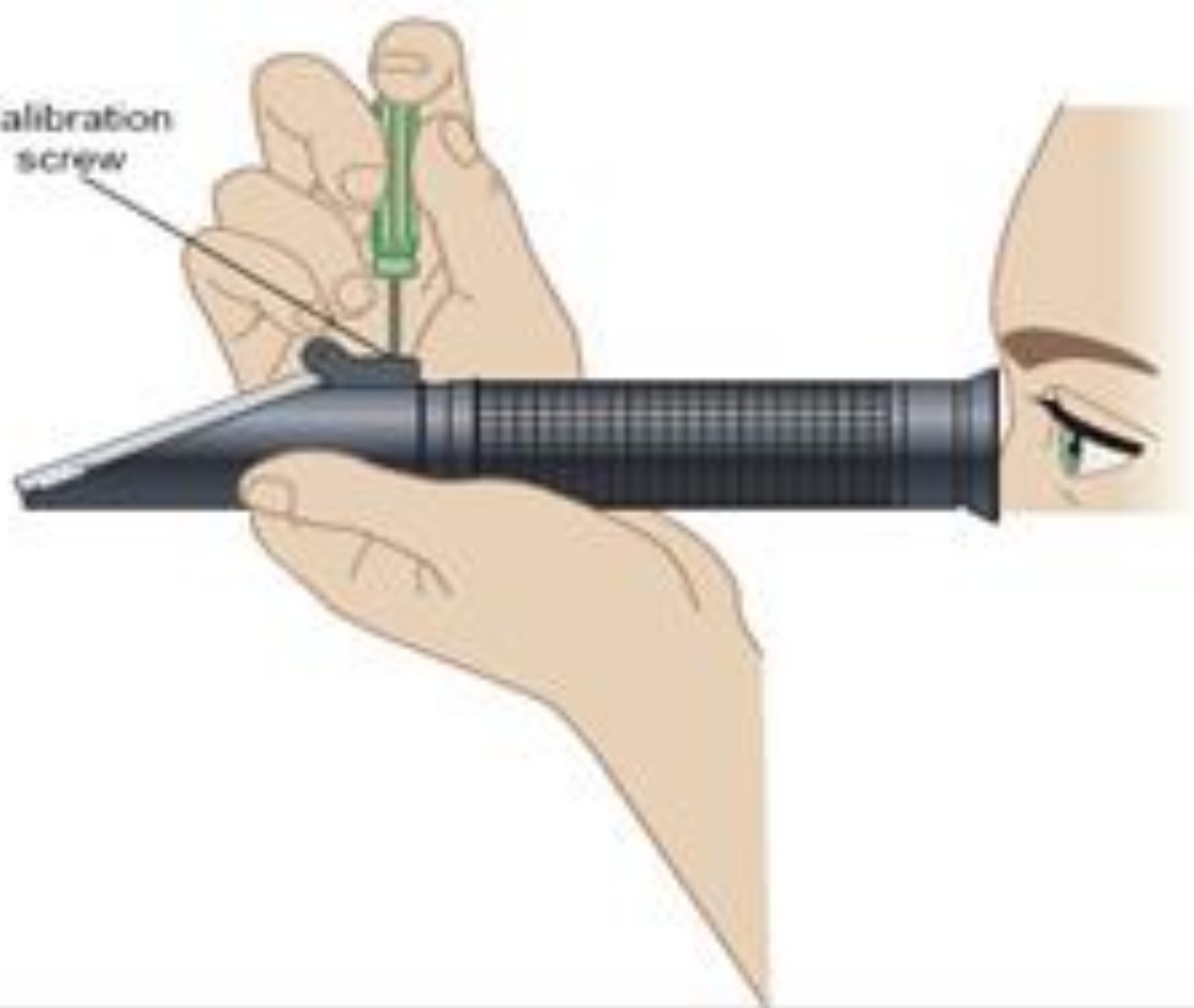
سپس از دو محلول زیر جهت تصدیق کالیبراسیون دستگاه کمک میگیریم.

$$\text{NaCl } 5\% = 1.022 \pm 0.001$$

$$\text{Sucrose } 9\% = 1.034 \pm 0.001$$

در صورتیکه نتایج پس از شستشو و تمیز نمودن منشور و صفر کردن مجدد ، با نتایج بالا تفاوت داشت ، بایستی دستگاه جهت سرویس به شرکت پشتیبان ارجاع شود .

Calibration
screw

GOD THANK YOU

